

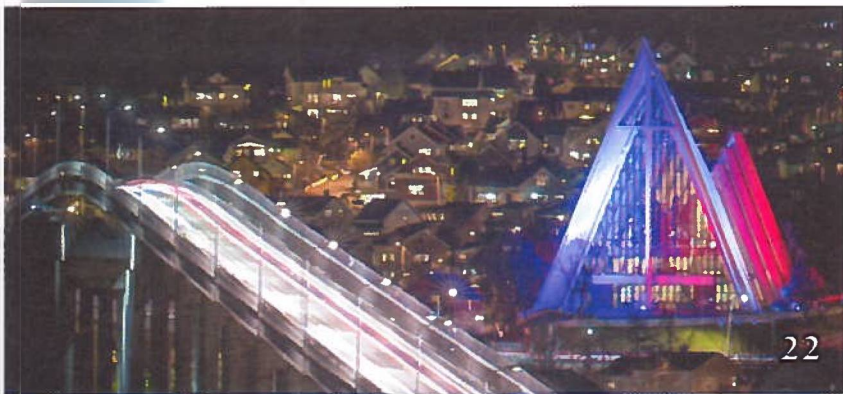
Utopopia

Studentmagasinet for UiT
Norges Arktiske Universitet
Nr.8-42. Årgang
GRATISMAGASIN

- > Entrepreneurship: dare to dream!
- > Tips til rimelige julegaver
- > The Sun people on campus
- > Eksklusivt intervju med OnklP

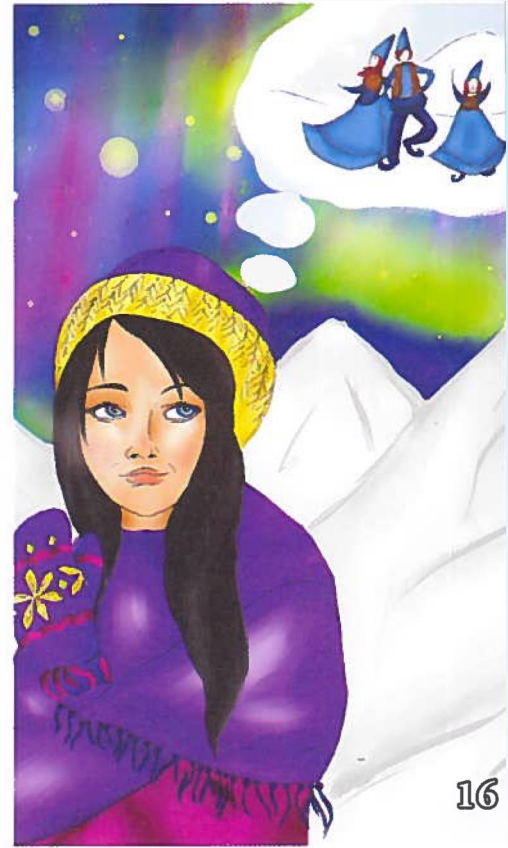

22

10

16

12

18

En stor takk til våre medarbeidere!

FORSIDEBILDE:

Mateusz "Mat Mot" Motyka

KORREKTUR:

Gil Orr
Oda Camilla Rykkje
Sophie Scotter

JOURNALISTER:

Anastasia Ivanovna Zaytseva
Boyka Todorova
Elizaveta Vinogradova
Lene Oline Sedolfsen
Luca Gulino
Lyonel Perabo
Maria Zaikova
Oda Camilla Rykkje
Outi Autere
Sophie Scotter
Stefanie Singh
Yeonwoo Baik

ILLUSTRATØRER:

Ashai
Boyka Todorova
Kisarael Elementum
Lyonel Perabo
Mat Mot
Yeonwoo Baik

FOTOGRAFER:

Adrian Nysand
Alina Kharitonova
Ansgar Walk
Boyka Todorova
Camilla Berntzen
Enrico Tedeschi
Hanna Skjerven
Kasia Mikolajewska
Sara Lindquist
Sarah Lupini

SKRIBENTER:

Anastasia Ivanovna Zaytseva
Alina Kharitonova
Lyonel Perabo
Terese Birkeland
Yeonwoo Baik

Vikarende ansvarlig redaktør
OLGA SHAVRINA
ansvarlig@utropia.no

Nett- og frivilligkoordinator
SIMON STEINNES
kultur@utropia.no

Nyhet- og kulturredaktør
KRISTIN SØFIE HVATTUM
kultur@utropia.no

Grafisk- og fotoansvarlig
OLGA SHAVRINA
foto@utropia.no

Trykkeri
LUNDBLAD MEDIA AS

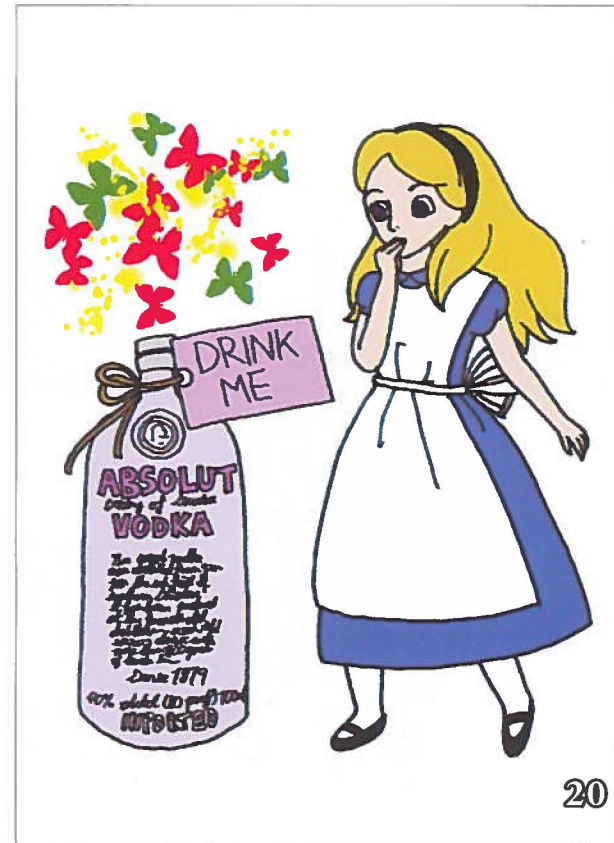
Nettside
WWW.UTROPIA.NO

E-post
REDAKSJON@UTROPIA.NO

Besøksadresse
UiT
TEORIFAGBYGG 2 - 2.138
Telefon 77 62 09 60

Postadresse
Utropia - Studentmagasinet ved
UiT - Norges Arktiske Universitet
9037 Tromsø

Innhold

- 4 _ Lederkommentar
- 5 _ New biology fellowship up and running: Linnaeus
- 6 _ CIRFA
- 7 _ Entrepreneurship - ad astra per aspera
- 10 _ The Sun people in the campus - in a search of happiness
- 12 _ Africa for Norway – doner din stereotype!
- 13 _ Folkets marsj for klima
- 14 _ Selektiv solidaritet?
- 16 _ Vi er 6 år..
- 18 _ Til: venner og familie, Fra: fattig student
- 20 _ In celebration of julebord season
- 22 _ To Paris, with Love
- 24 _ OnklP og De Fjerne Slektingene: for et bra live-show!
- 26 _ Jesus elsker alla barn
- 28 _ Christmas tunes far from consumption, commerce and corniness
- 29 _ The Problem with Fur
- 30 _ Sjakkspalten
- 32 _ The Heavy Metal Page: Crade Metal d-ex-France
- 34 _ CD Anmeldelse: Jadudah, Strangers
- 34 _ CD Anmeldelse: MTV Unplugged
- 35 _ CD Anmeldelse: Draconian, Sovran
- 35 _ CD Anmeldelse: Shevils, The White Sea
- 36 _ SPILL: Fallout 4: I don't want to set the world on fire
- 37 _ FILM Anmeldelse: He named me Malala
- 38 _ FILM Anmeldelse: The Hunger Games; Mockingjay Part II
- 38 _ FILM Anmeldelse: Bridge of Spies
- 40 _ Underholdning
- 42 _ Bildespesial: «Christmas»

LEDERKOMMENTAR

TEKST: Olga Shavrina
FOTO: Veronika Zakharenko

Et magisk øyeblikk

Tiden går så fort. Semesterstart, første forelesning, nye venner og nydelig augustsol – det virker som om det var i går. Okay, dagen før i går. Men vent litt, er det plutselig snø ute? Hvordan skjedde alt så fort?!

En hektisk eksamenstid er nå over, og man kan endelig puste rolig. Litt. Det er fortsatt ikke lov å slappe helt av før alle gaver er kjøpt, pakket inn og plassert pent under juletreet. Ah, juletre... For en magisk lukt av glede, kos og eventyr, som tar oss tilbake til barndommen. Denne julen, husk at ikke alt er gull som glitrer. Bruk helst hjertet ditt og oppmerksomhet for å vise din kjærlighet. I denne utgaven finner du tips til julegaver som ikke nødvendigvis er dyre, men mer reflekterende.

Husk også at juletiden er tiden for å drømme. Tør å drømme om hvordan du virkelig vil se livet ditt. Hadde du kanskje alltid lyst på et eget minihotell på Gran Canaria, åpne en karaokebar på stranda på

Tomasjordnes eller starte en vegansk restaurant i Beijing? Les Utopias artikkel om entreprenørskap og hvor langt drømmene kan ta en, hvis man tør å følge dem.

I denne utgaven finner du også noen tips om hvordan man overlever mørketiden med hjelp av sollamper her på campus. Det er aldri for seint å begynne så lenge sola fortsatt er usynlig. Hvem vet: kanskje det skal hjelpe deg å begynne neste semester med mer energi?

Kjære leser! Takk for at du var sammen med oss gjennom året. 2015 tok med seg både godt og vondt. Man ønsker alltid at kommende år blir bedre enn forrige, at det blir mindre ondt i verden, og mer kjærlighet i stedet. La oss alle sammen håpe at det blir slik, og 2016 blir et fantastisk år for oss alle!

Utopia ønsker alle en riktig god jul og et godt nytt år! *:)

Mørketidsguide for dummies

Mørketida kan være ganske rar for dem som ikke har opplevd det før, og ikke minst en psykisk påkjenning for flere. Når man legger til harde minusgrader og eksamensnevroser bår det en prøvelse for oss som kommer fra sørligere deler av landet. Noen opplever vanskeligheter med å sove, mens andre (som tekstforfatteren) går inn i en slaskete dvalerstand, hvor kaffe og et godt slag med flat hånd mot ansiktet er det eneste som holder deg bevisst nok til å få på deg buksa om morgenen. Døgnrytmen tar et smertelig støt når dagen bare plutselig ikke er der. Greit nok, det er litt tussmarke sånn på formiddagen, men det teller ikke. Depresjoner har også sin høytid i denne sesongen, hvor på direktørene i diverse oljebryggerier kan gni seg godt i de knudrete hendene sine over god salgsstatistikk. Jeg aner ikke hvor tallene på antidepressive midler ligger, men de har sikkert sitt høydepunkt de også. Men man kan beltjempe alt dette, uten å måtte ta piller som gir deg rosa urin og ufrivillige muskelsammentrekninger.

Dagstys gjør visstnok at hjernen utløser sin egen lille prozac-cocktail, og under slike forhold som mørketida, vil denne cocktailen bli en del mindre. Hvis du føler deg stakkere og mer deppa enn vanlig, da er kanskje en real lysbehandling noe for deg. Det er ikke akkurat det samme som å gli seg inn i en svelt sol-seng på brun og blått, det er visst ikke UV-stråler i de lysene som blir brukt under behandlingen, så faren for å bli brun er heller liten. Med 10.000 lux, som jeg ikke har peiling på hvor lyst et, men det er sikkert kjempeskjempe-lyst, skal de stimulere den vinterbleike kroppen din til å produsere mer naturlig lyktemiddel. De fleste gutter vil nøle ganske hardt med å tre inn i varmen på et solstue, men lysbehandling er vel kanskje litt mindre flaut. Det kan i hvert fall brukes som en blått usynskylning: "Jamen... har du vært å tatt sol? Så brune du va..." - "Hæh? Tatt sol? Det har jeg vel ikke, det va ein sånnein... oh... lysbehandling". Knakefin.

Et annet alternativ er vel kanskje trening for å få litt mer overskudd. Få på

deg spandex'n og begynn med litt morsom aerobic, eller en sånn ultratrang sykkelshorts som ikke etterlater for mye til fantasien og hvir deg på spinning. Jeg hadde i hvert fall vært ubeglad for å komme meg ut i mørket etter å ha syklet 200 imaginære km mens jeg ble tvunget til å høre på technomusikk som ble laget på synthesizer av sadister av verste sort. Du kan

også variere kosten din med litt frukt. Jeg vet den der spagheretti- og-ketchup dietten er både billig og god, men prøv å ikke vel.

Mitt favoritalternativ mot mørketidsdepresjoner er likevel å benytte seg av Tromsø sitt beryktede uteliv. Det er vanskelig å være deppa hvis du har en øseidell i hånda, spesielt i godt selskap. Merkelig nok, så er det også lettere å sove etter en fuktig kveld. En aldri så liten fylleangst får deg i hvert fall til å tenke litt mindre på mørketida.

Jeg tror allikevel at man blir vant til mørketida etter en liten stund, og kroppen sakte men sikkert godtar det triste faktum at så langt nord er vintrene en nesten uendelig lang natt. Men så smur

da lyse igh døgnrytmen mer jevn takt. Da går så alt for mye tid før midnatt i Tromsø. Den er mye finere enn tida, og enda jævligere for nat
TEKST: KJELL HÅKON NORÅS

New biology fellowship up and running: *Linnaeus*

STUDENT COMMUNITY

TEXT: Sophie Scotter
PHOTO: Ansgar Walk

Finally, the Department of Arctic and Marine Biology has a central hub here at UiT! Run by students, for students. Utopia went to find out what 'Linnaeus' is all about.

'*Linnaeus*' (after the father of modern biological nomenclature) aims to connect biologists from across all academic year groups and disciplines, in order to create an integrative community of international and Norwegian students. Run by a small committee, the society plans to organise regular events for all its members, including a New Year's ball, talks by guest speakers and much more. They've already organised an exciting opening party that was well-attended by bachelor and master students alike. UiT has never before seen a society exclusively for biologists, so Utopia caught up with the director Guro Lovise Hole Fisktjønmo, to find out more:

What are the benefits of bringing the biology department together?

- The biology students are spread all over campus, so most don't know many people outside of the specific courses they are taking. This is the first time these students will have a social platform to meet others from different academic year groups and different fields of study. It's also a great opportunity to get a taste of the research environment via more experienced students. This will hopefully be extremely helpful for those who plan to write a bachelor or master thesis here at UiT. Of course, it's essential that students have like-minded people to turn to as the workload intensifies, but we also hope *Linnaeus* will act as an information sharing hub, spreading the word about exciting internship opportunities here in Norway as well as abroad.

Where do you see *Linnaeus* heading in the future?

- Hopefully, we will be able to grow and establish ourselves as a community that makes all biology students feel welcome and included. *Linnaeus* is primarily a social platform, but we also want to contribute to the academic aspect of student life, with fun lectures as well as excursions including cabin stays, hikes and boat trips. We'd also like to collaborate with other societies to hold larger events. Even within the same building, there is still much segregation between departments, and it would be great to overcome this. Tromsø and the surround-

ing area has much to offer, and it's a lot of fun to share it with likeminded people!

Becoming a member of *Linnaeus* entitles you to life-time affiliation with the society and will put you on the guest list for all of their events, as well as allowing you to vote in the annual meeting. It's wonderful that the biology faculty finally has a central hub to unite its students and hear more about what they want from their departments.

Utopia is really looking forward to hearing more about *Linnaeus*' activities and wishes them all the best for the future!

CIRFA – Centre for Integrated Remote Sensing and Forecasting for Arctic Operations

FORSKNINGSSENTER

TEKST: Oda Camilla Rykkje

FOTO: Olga Shavrina

Centre for Integrated Remote Sensing and Forecasting for Arctic Operations (CIRFA) ved UiT er ett av 17 nye Sentre for Forskningsdrevet Innovasjon (SFI). Den offisielle åpningen fant sted fredag 13.11.2015 ved Institutt for Fysikk og Teknologi her på UiT Norges arktiske universitet. CIRFA åpner dørene for studenter både nasjonalt og internasjonalt og legger vekt på innovasjon.

Offisiell Åpning

Det er en stor dag for CIRFA og vertsinstitusjonen UiT Norges arktiske universitet. Som ett av 17 nye Sentre for Forskningsdrevet Innovasjon (SFI) har Centre for Integrated Remote Sensing and Forecasting for Arctic Operations (CIRFA) oppnådd en milepæl for forskning i Nord.

Vi er i et møterom i Teknologibyggget. Rundt oss kryr det av velkleddede menn og kvinner, som nyter forfriskninger og fingermat. Praten løper løst og ledig, men med en undertone av alvor og glede. De er tross alt her for å delta på en begivenhetsrik dag for CIRFA, UiT og Nord-Norge.

Hva er CIRFA?

Ifølge Forskningsrådet er SFI en ordning som «skal styrke innovasjon gjennom satsing på langsiktig forskning i et nært samarbeid mellom FoU-aktive bedrifter og framstående forskningsmiljøer». Målet for SFI er å utvikle kompetanse som er viktig for innovasjon og verdiskaping på et høyt internasjonalt nivå med et mål om å styrke internasjonalisering, forskerutdanning og teknologioverføring. For å bli en del av SFI nettverket må man ha en vitenskapelig kvalitet i forskning som ligger på et høyt internasjonalt nivå.

I 2014 var CIRFA et av 57 andre forsknings-samarbeider som søkte Forskningsrådet om tildeling som SFI. CIRFA har også seks akademiske og tolv industrielle partnere. Som et av de 17 nye sentrene som fikk etableringstilskudd, skal CIRFA fokusere på forskning innen integrated remote sensing and forecasting. Vi var så heldige å få møte senterleder Torbjørn Eltoft, og han gav en kort og presis forklaring på hva det er CIRFA jobber med:

«Integrated remote sensing er å hente ned data fra satellitter og prøve å finne ut informasjon om jordoverflaten: som sjøis og havoverflaten, det kan være informasjon om det er oljesøl noen plass eller om det er isfjell. Det å integrere denne informasjonen betyr at vi henter den ut fra satellitt, fra flymålesensorer, fra bakken og integrerer den informasjonen i et produkt, som f.eks. kan brukes i et skip til navigering, eller i oljenæringen for å følge med hva som skjer rundt en plattform.»

Remote sensing and forecasting-teknologi er av stor betydning i forhold til miljøovervåking og ressursforvaltning i nord, og vil på lang sikt være uvurderlig for overvåking og forståelse av klimaendringer.

Store Forventninger

Det er store forventninger til hva CIRFA skal utrette i årene framover. Senteret har allerede syv forskjellige forskningsprosjekter

gående. Torbjørn poengterer at selv om det heter 'Arctic Operations' og har fokus på industri, har det også med at dette er en SFI – altså at forskningen de driver med også er viktig for klima og miljø:

«Vi har store forventninger om at vi skal greie å gjøre fjernmåling mer nyttig, gjennom å lage integrerte produkter som kan være nyttig for industrielle aktiviteter i nord, men det er klart det vil også ha relevans for klima, studier og miljø.»

Fokus på studenter

CIRFA har ikke et ensrettet blikk bare på forskning med velutdannede forskere. De har også fokus på studentene. Som Torbjørn sier:

«I løpet av de neste åtte årene skal vi ha inn 18 Ph.d.-studenter. Vi prøver også å få inn så mange masterstudenter som vi kan, der vi har veldig mange interessante

problemstillinger som kan gjøres om til masterprogram. Ellers så ønsker vi å få utvekslingsprogram med utenlandske studenter som kan komme og besøke oss. Vi har nå, allerede før vi startet opp, hatt inne en kinesisk student, som har vært her i ett år.»

Videre kan Torbjørn fortelle at de allerede har en forespørsel fra en kinesisk forsker som ønsker å komme på opphold. De har også hatt opphold av en forsker fra Algerie. Målet er helt klart å få et godt samarbeid både nasjonalt så vel som internasjonalt.

Innovasjon

Også er det jo dette med innovasjon, som er I'en i SFI. Innovasjon vil vise seg å bli mer og mer viktig for Norge som nasjon framover. Vi trenger å finne nye, framtidrettede ideer og løsninger, slik at vi kan være konkurrenter på det internasjonale markedet, så vel som å holde et høyt BNP her i landet.

Torbjørn poengterer at CIRFA ikke skal drive innovasjon; «men det skal lage forskning som danner grunnlag for innovasjon.»

Her synes jeg Torbjørn virkelig setter ord på hva som kommer til å bli en viktig pekepinn i årene som kommer. Innovasjon og nyskaping vil bli viktige drivkrefter i det norske markedet. CIRFA setter kursen i en god retning.

«Vi prøver å få etablert et samarbeid med Handelshøgskolen sånn at vi får invitert inn studenter når vi har samlinger i senteret. Vi er på jakt etter ideer som skal kommersialiseres. Det å hente ut ideer som kan ha potensiale for industri i utvikling og i det å skape industri er jo viktig.»

Norge har så mye som 30-35 000 nyetablerte virksomheter hvert år, ifølge Altinn. Etter fem år er 50-60% av disse avviklet. Vi trenger flere gode ideer, som kan implementeres i markedet og industrien.

Likevel skal vi ikke glemme de «gamle» etablerte bedriftene. Aftenposten skrev 12. november 2015 i sin artikkel *Gamle bedrifter skaper flest nye jobber* (av Kjell G. Salvanes), at de gamle bedriftene er like viktig for skapning av arbeidsplasser som de nye. Veletablerte bedrifter kan åpne opp for nye, stabile arbeidsplasser ved nyskaping og innovasjon. De vil også ha en god base å bygge på, som kanskje skaper mindre usikkerhet ved introduksjon av nye produkter eller tjenester.

Framtiden

CIRFA åpner for spennende prosjekter og samarbeid både nasjonalt og internasjonalt. Vi i Utopia håper mange studenter finner veien innenfor dørene til CIRFA og får ta del i deres forskning og framtidrettede visjoner. Vi venter spent for videre nyheter om CIRFA og deres arbeid i årene som kommer.

Vi i Utopias redaksjon ønsker CIRFA til lykke med åpningen av sitt senter!

ENTREPRENEURSHIP - ad astra per aspera*

PORTRAIT INTERVIEW

TEXT: Elizaveta Vinogradova
PHOTO: Olga Shavrina

*Latin: "through difficulties to the stars"

– I want to be an entrepreneur.
– What? You mean open YOUR OWN BUSINESS? Well, good luck with that, it is never gonna be my thing.

This is somewhat my opinion about entrepreneurship that I had three years ago. However, things change, priorities and choices develop over time. If you ask me now about opening my own business – I say yes.

Entrepreneurship seems a challenging, difficult and responsible area of activity. Building a business appears to be something unreal: a complicated, risky, costly, time-consuming process. Why on Earth

Have you ever been thinking of opening your own restaurant, shop or hotel? Or even something more original and unique that nobody else has ever done before? But then you were stopped by the fear – fear to fail or because you didn't know where to start. May the example of B. Joakim Wikström, who managed to overcome the fear of uncertainty and go through the "fire", let you reconsider your dreams that seemed unreal.

would anyone choose to be an entrepreneur? I would say that opening something of your own is a way to challenge your own self, get out of a comfort zone and do something different from a usual scenario. Many of us may have ideas, but to start DOING something to develop them requires courage.

Yet let's think you really want to start your own business and develop the idea you have cherished for some time by now. How do you start? Is there any algorithm that you should follow? This step is another sieve that may filter out some of the less dedicated and persistent people. However, it is not as scary as you may think.

Truly, it is not. Moreover, one of the ways to develop your idea and change your perception about creating a business is to study how it is done. The Arctic University of Tromsø provides this opportunity with the Master Program "Business Creation and Entrepreneurship" (BCE). This is a unique program that helps young entrepreneurs find their way in the world and simply makes you believe that it is possible.

I am graduating from this program now and I must say it gave me precious experience that I may not be able to gather on my own. There is a certain technique that the program is based upon, which is cal-

led the Design Thinking method. When I learned the design-thinking process I found out that it is possible to do everything. Of course, entrepreneurship is still really challenging, but design-thinking gives a certain direction that one can follow. This method combines two very important parts of the business developing process – creative and practical (“design”) and analytical (“thinking”) and it changes the perception about opening a business into something feasible without investing in too much time and money.

The value of the methodology is a different way of thinking, which opens one’s eyes and mind, giving an opportunity to create. It gives a starting point from where the actual work can begin. Being absolutely not a straight line process it, however, gives some guidelines and structure to follow, while retaining a freedom of creation and choosing all the possible directions. This space for ideation encourages people, opens their minds to see things in another way and then express their discoveries, share their ideas and feelings.

In order to find out more practical view on the topic I conducted an interview with one of the students of the BCE program,

B. Joakim Wikström, who is currently a CEO at Interdeli AS; CEO and co-founder at Hrogn As; planning to launch a new eating place in Tromsø center. He is a, so-called, serial entrepreneur – in the last two years he started three different businesses. He is an example that proves how being an entrepreneur is a real and exciting alternative.

U: What is entrepreneurship in your opinion?

J: Entrepreneurship is the activity that allows you to create something that you want, whatever it may be. It is also about not satisfying yourself with what you see around you, willing to make a difference, express yourself through doing something that separates you from others, also other entrepreneurs.

U: And who is an entrepreneur then?

J: There are many people that are thinking in entrepreneurial terms. I mean, that they have some new different ideas on how to make things better. Real practical entrepreneur actually sets it down and goes through the fire. With fire I mean, for example, this incredible amount of pa-

perwork that you must go through. When you think entrepreneurial you think of ideas that you can actually MAKE happen. And this is the point – to be able to actually make them happen you need to go through these different stages of absolutely crazy boring things. Things like for example rules and regulations of different authorities, which you think are not necessary or relevant when you sit and think about that great idea of yours. I call it “fire” because that takes down 90% or more of all the people who are somehow entrepreneurial.

U: What is your opinion about BCE-study and Design Thinking Methodology?

J: In respect to the studies in itself I would say that theoretical background is good in order to study how to open your business and how to act on the real market place. As you do market research or any other kind of research before you start the business, you realise certain possible problems. I find the Design Thinking method particularly interesting and useful, because it practically helps to start. There is a huge difference between thinking of an idea and actually doing something to realise it. Now, when I started with Interdeli AS

just a month ago I must say that Design Thinking is really helpful when it comes to understanding the issues and challenges in front of me and how to approach them.

U: What are the actual challenges that you have faced during your work with Interdeli AS?

J: First of all, my background experience. I am a restaurant person so I know a restaurant business and as for me it is much simpler than managing a food store. Here you have 5, 6, 7, 8 up to 100 different items and some of them change price maybe 2 times a week, especially when it comes to vegetables and fruits. And you spend so much time learning these things that you don't really have any time to do all the great things that you were planning and researching in advance. That is the reality. For example, I haven't had a chance to do anything else than just programming the cash register for the first three weeks and learning how to deal with the "vegetable guy". Only now, when my colleague has started to come in more to work with me, I can start focusing on actual marketing part and fun activities that I have been only thinking about until now, for example social media promotions. There was no chance of doing it when I just started this new business; I just had to get things going.

Another challenge, which I called "fire" previously, is the amount of rules and regulations that I need to go through. How to properly register the company, then importing and ordering things is properly done, also the Norwegian Food & Safety authority in Norway (Mattilsynet) which has a lot of rules and regulations that you need to know. If you want to transport some exotic special goods – you must learn about custom regulations if you didn't know it before. And all that is the responsibility of the CEO. You know, it's just so much of this paper work that it can really take all your motivation away.

U: Being entrepreneur is extremely challenging from you description. Why are you actually still doing it?

J: I am quite stubborn, so I keep going even though there are these obstacles. Or

maybe I am just stupid because I keep on trying in spite of these terribly, terribly boring things [laughs]. I think it is about being stubborn and also a little bit unaware about how exactly difficult things are. My stepfather used to say, "You know, it seems that nobody told Joakim that things are not possible sometimes" because I just don't see that. I just know I have to go through the obstacles, the fire as I call it. Some people say I am not realistic, but I say that I am an optimistic realist. I know that it might be very difficult to establish a business and achieve success, but I still think that it's totally possible. I do it anyway, because I learn things on the way. There is a lot about learning. I can't know if this or the other of my businesses will work out on the long run, but I will do everything I can to make it happen. And either way, I learn so much about these

things on the way that in the next step of my life I have all this knowledge gained already, and then it is truly like jumping over all the fences.

U: What is the current state and future plans for your business in Interdeli AS?

J: We are working with food products from foreign countries and trying to provide unique or rare products that were not available on the Tromsø market before. We want to develop further and are happy to receive suggestions about the assortment from the customers. We aim to have the price range quite in the middle or even low, I would say. We will further focus on providing affordable specialty products to other businesses and prima-

rily the regular customers, including students that get discounts, which I think is very important because many of them are international.

U: The last question to conclude our interview – would you recommend people to become an entrepreneur and if you do, why?

J: First of all, I think it's not for everybody, because some people really like the comfort and stability of the everyday life as an employee. Entrepreneurship is not exactly about that. However, if you have ever had even the slightest interest in knowing what your capacities are, or you are thinking of something that might help people, then, I think, you should try.

A proper education may be of a good use as well, you need the tools to become a good entrepreneur. What I mean by that is simply that you get to learn how to do some research. You can have luck and everything like that, but it makes the probability of succeeding much higher if you do, for instance, the BCE studies. You get a whole lot of tools on how to research and approach your idea and so on.

Thereby, I would definitely recommend people to become an entrepreneur. Why? Because you get a chance to learn something about yourself and about the things that move the world forward. You get to know something about how the

real world works – the world of business or the world of ideas. Your business may fail, but I would say it even SHOULD fail. That way you learn something more and the luggage of what you have learned will be even more valuable for the next time you decide to make another entrepreneurial endeavour into something that you discover.

As you understood, entrepreneurship is a challenging activity and being entrepreneur is not that easy and requires your courage. However, this example may inspire you to do something more with your life, discover your own self and dare to dream out loud. Maybe bringing to life your dreams is truly something that is worth trying?

The *Sun people* in the campus - in a search of *happiness*

MENTAL HEALTH

TEXT and PHOTO: Boyka Todorova

Sunshine makes people happy, but what happens when the sun is hiding away for months? Could a lamp makes us smile again? A lamp?!

Being deeply melancholic, having huge troubles escaping from the embrace of the bed in the morning and feeling like a close relative to Grumpy cat. This is a brief description of the mood you can easily catch in wintertime Tromsø, if you don't pay enough attention. Don't blame yourself, as *the great darkness* is already here, the lack of sun is affecting our mood more than we would like to admit. And still, as you are drinking your seventh coffee for the day, hating the world and unsuccessfully trying to focus on something - you see those full of energy people, who are waking up at 7 in the morning, smiling and socializing as they are living in another part of the planet. How are they so full of energy? How come they are so happy and full of life, when you can barely motivate at all?

The magical recipe?

The truth is that there is no magical recipe for happiness in the wintertime. In the same time, psychologists are positive that sun and pleasant weather improves considerably mood, creativity and focus. In the long dark period, the University of Tromsø is proposing a warm, cozy place for all students in need, a place of light - The Solar café. Each morning from 8:30h to 11h you can grab a cup of coffee and a cookie and sit in a room full of daylight lamps. They say that one hour is enough to put a smile on your face. But how bizarre could it be - a lamp that substitutes the sun? It sounds so odd to go and praise the lamp, while waiting for a mood improving miracle. Even though many say that "going to the lamps" is really helping them, it may sound like a huge placebo effect. Utopia decided to take a closer look and spread some light over the topic.

Some facts

Talking purely scientifically, the sunlight is directly dealing with human body and especially our hormones. The production of melatonin is released in the blood only in darkness. This is the hormone that makes us sleepy, so in the pure dark winter, there is some extra sleepiness we accumulate, since the sun isn't rising. On the other hand, the light provokes the creation of serotonin, also known as the happiness hormone. Therefore - as there is no direct sun light - the good mood is much more difficult to find. Let's sum up - for the long months of dark cold Tromsø winter we are likely to become sleepy non-concentrate, moody and unhappy, only because our body misses the sun. The bright lights simulate daylight, and compensates the lack of sunlight. A normal light bulb creates illuminant amount of not more than 500 lux, and the daylight lamp goes up to 10 000 lux. The effect results from the retina receiving the light that is stimulating the nervous system and makes the body deal with the hormone level.

The Sun people in the campus

Many students are going regularly to the Solar café. As they spread the word about the greatness of the place, the Norwegian students gave them a nickname - "the Sun people". After going to the lamps several times, it is easy to spot familiar people who are often there. Being ever curious, Utopia met one of the students that starts the day with the daylight lamps. We asked the extremely sunny Canadian Elise Escaravage some questions about her Solar café experiences.

U: Is this your first ever winter in Tromsø?

E: Yes, and the first months were rough, but now when it is completely darkness time I don't feel it that rough at all. It is

maybe the lamps, maybe something else, but now it is nice.

U: How did you know about the Solar café in the first place?

E: It was my flat mate who told me. I told him that I couldn't wake up, I started to feel sad, I didn't want to do sports anymore and I could stay in my room for hours. He said "You should check out the lamps, that is the solution to everything!" So I went there for the first time, but I didn't really feel any effect. It started afterwards, and it became a habit to wake up early in the morning and go there.

U: Were you skeptical about the idea?

E: I thought it's going to be just a lamp, and it felt fake. Also, in the beginning, not a lot of people were coming, and they were not talking much to each other, so I felt like an alien, coming to sit in front of a plastic. But it was funny, I made it a part of my "Tromsø experience".

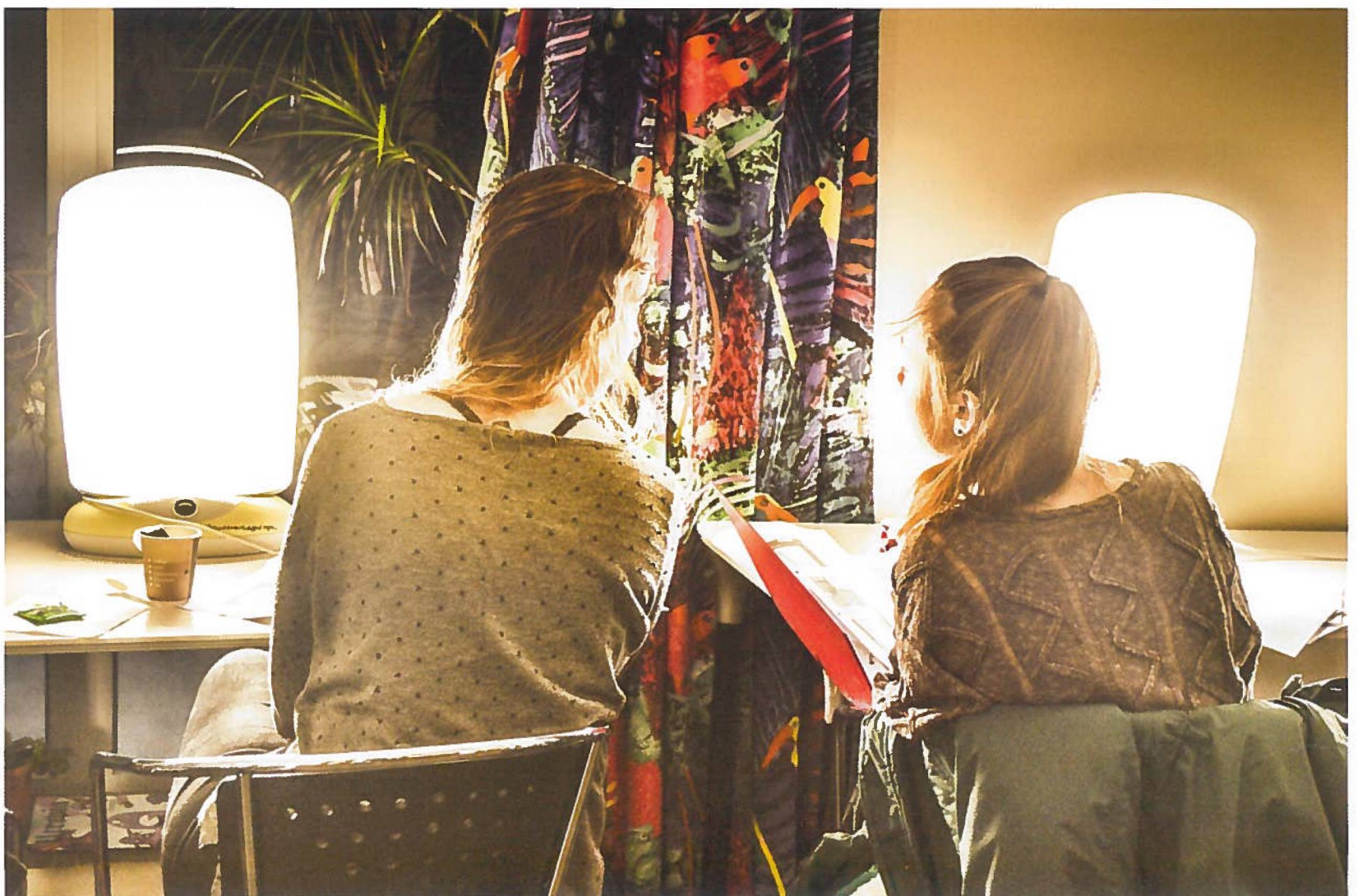
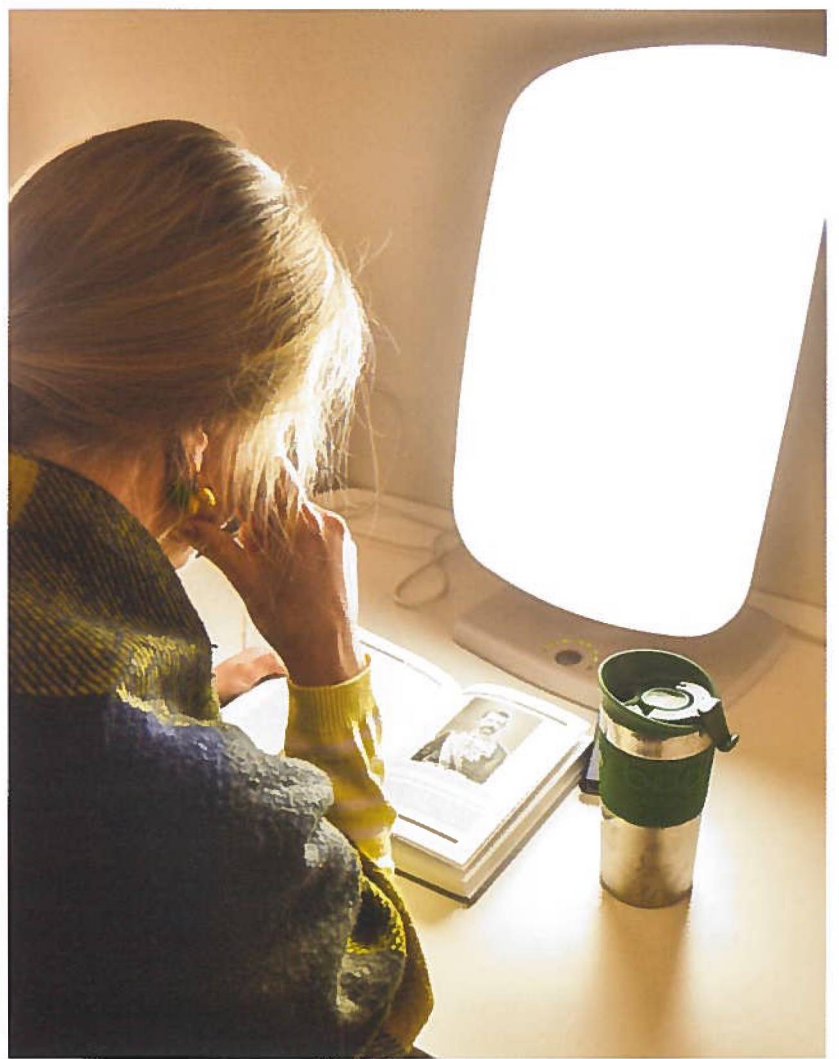
U: Do you see more familiar people here now?

E: Definitely! I mostly go because I know it is going to be my social time of the day, and when I leave the place I'm always super happy, because I had a coffee with people and it was nice meeting those people here. It helps me to focus through the day.

U: How often are you going in the week?

E: I try to go every day. I sometimes skip 1 or 2 days. I don't know if the difference is that you are watching the lamp, or it is just the habit to go there early in the morning, but I have energy and it makes a big difference for me. I don't feel the darkness so much now.

Africa for Norway – doner din stereotype!

STUDENTORGANISASJON

TEKST: Terese Birkeland
FOTO: Hanna Skjerven

I november i år har Studentenes og Akademikernes Internasjonale Hjelpfond (SAIH) hatt en kampanje kalt "Africa for Norway". Som aktivist og styremedlem i SAIH Tromsø har jeg stått på stands og i tillegg deltatt på SAIH Tromsø sitt temamøte for å informere om kampanjen og skape debatt rundt temaet. På møtet fortalte fem personer med sterk tilknytning til Afrika om deres land og hvordan stereotyper påvirker deres land, samt hvor sanne disse faktisk fremstår.

Om standene

Standene hadde en positiv effekt for lokallaget. Det var mange som stoppet opp for å snakke med oss og var interessert i temaet vi tok opp. Vi bad dem om å donere en stereotypi, aller helst om Afrika, ved å skrive den ned på en post-it lapp, og klistre den på en plakat. Resultatet var svært fargerik plakat med like fargerike stereotyper.

Mange skrev ned negative ting slik som ebola, HIV, AIDS, sult, fattigdom og krig, men det var også mye positivt kulturelt slik som rytme, dans, eksotiske dyr osv. Alt dette kan man nok finne i dette store kontinentet til varierende grad, men det gir også et veldig unyansert bilde. Det er ikke slik at alle i Afrika er fattige eller syk, og det er heller ikke slik at alle er flinke til å danse. Naturlig nok var jo dette delvis forventet da vi spurte om å få deres stereotyper.

Andre stereotyper var mer varierte som disse eksemplene: Ingen afrikanske barn får gå på skole - Alle afrikanske land trenger økonomisk støtte fra utviklede land - Utnyttet av vestlige store selskaper - Afrikanere har oppblåst mage - Afrikanere spiser barn - Alle fra Somalia er pirater - Aggressive menn - De gifter seg veldig tidlig - Forskjeller, konflikt, enklaver av stabilitet - Kolonisert kontinent - Glemte kriser - Apartheid - Barnesoldater - Smiler hele tiden - Flinke til å løpe - Hakuna Matata.

Hvorfor er dette viktig?

Når det første du tenker på er sykdom og fattigdom, skaper du et unyansert bilde av en kompleks verden. Dette bildet former hvordan ikke bare du, men også store deler av verden ser på dette tidligere koloniserte kontinentet. Og dette bildet påvirker hvor-

dan du forholder deg til andre som kanskje kommer fra Afrika eller hvordan stater forholder seg til ulike afrikanske land. Et eksempel på det siste er måten vi gir bistand på og bidrar i konflikter.

Et konkret eksempel på hvorfor denne generaliseringen hindrer utvikling og skaper misinformasjon er utbruddet av ebola. Høsten 2014 var sykdommen spredt til tre land på vestkysten av Afrika. På grunn av media sin dekning av epidemien hvor det ble fremstilt at ebola rammet hele kontinentet, valgte flere å droppe reisen sin til blant annet Sør-Afrika. I distanse ligger Spania nærmere ebolautbruddene geografisk enn det Sør-Afrika gjør.

Jeg skal ikke gå så inn på alle disse andre stereotypiene, men også de nevnt over har flere sider ved seg som er viktig å merke seg. Det kan sies at ulike land har kommet i konflikt med pirater i Somalia, men de fleste av Somalias innbyggere er ikke pirater. Det er heller ikke slik at ingen barn ikke får gå på skole, utviklingen her har de siste årene gått i svært positiv retning. I til-

legg vil det å si at alle afrikanere er flinke til å løpe være noe av det samme som å si at alle europeere er flinke til å gå på ski.

Hvis vi ikke forsøker å sette det hele i perspektiv kan vi komme i fare for å hindre utvikling i et ressursfylt kontinent bestående av 54 ulike land. Disse landene befinner seg i ulike situasjoner, og med ulike løsninger på ulike problemer. Sannheten er som oftest mer kompleks enn det som kommer frem i media. Dette gjelder også andre situasjoner slik som for eksempel flyktningkrisen og konfliktene i Midtøsten.

Vi i SAIH Tromsø håper kampanjen, både standene og temamøte, hadde en effekt på folk. At vi alle blir minnet på at vi hele tiden må forsøke å se helheten til denne komplekse verden vi lever i, samtidig som vi er opptatt av å forstå detaljene bak det hele.

SAIH Tromsø er Studentene og Akademikernes Internasjonale Hjelpfond sitt mest nordlige lokallag. Vi er en variert gjeng med studenter fra forskjellige studier som samles rundt en gang hver uke. Vi har lokallagsmøter hvor vi planlegger arrangementer. Disse kan blant annet være seminarer, filmvisninger, debatter, forelesninger med gjester og innimellom sosiale arrangementer for aktivistene. Temaene SAIH jobber med tar utgangspunkt i retten til utdanning, og kan variere fra akademisk frihet, studentsolidaritet, urfolk og afroetterkommeres rettigheter, vårt bilde av sør, kjønn og likestilling og seksuelle og reproduktive rettigheter.

Er dette noe du er interessert i? Ta kontakt med SAIH Tromsø, enten på Facebook eller epost saih.uit@gmail.com.

Folkets marsj for klima

MILJØSPALTEN

TEKST: Kristin Sofie Hvattum

FOTO: Camilla Berntzen

Fra 30. november til 11. desember er det klimatoppmøte i Paris, hvor verdens land skal bli enige om hvordan de vil løse klimaproblemet. Helgen før toppmøtet ble det arrangert klimamarsj over hele verden.

Under klimatoppmøtet i Paris er det er to forhandlingsspor:

1. En ny klimaavtale som skal gjelde fra 2020
2. En plan for å kutte i verdens klimagassutslipp i tiden frem til 2020 (kilde: FN-sambandet.no)

På klimatoppmøtet samles verdens ledere, men på klimamarsjene som har foregått nå rundt omkring i verden – samles verdens innbyggere.

I sammenheng med møtet har det blitt arrangert noe som heter klimamarsj. Global Climate March, eller Folkets marsj som det har blitt kalt på norsk, er kanskje noe du har blitt invitert til på Facebook, eller kanskje du har gått marsjen selv. Marsjen foregikk helgen før klimatoppmøtet, den 28. november. I Tromsø hadde Facebook-eventen 135 deltagende, men avisen iTromsø melder at kun 80 deltok i selve marsjen.

På arrangementet på Facebook står det at kravene til norske myndigheter er:

1. Klimaendringer sender folk på flukt – vi vil ha klimarettferdighet!
2. Norge må bidra – kutt norske utslipp!
3. Grip muligheten – norske jobber nå!

Klimamarsjen var arrangert av FN-sambandet, MDG, NU, Naturvernforbundet, Press, Redd Barna, SV, Spire Tromsø,

Studentprestene, Changemaker, Sosialistisk ungdom, AUF og Tromsø Grønn ungdom.

Paris

I Oslo var det 3000 mennesker som møtte opp for å gå marsjen, og etter det Utopia kjenner til, har det vært arrangert liknende marsjer over hele Norge med

Selv om mange kunne forvente dette, ble man veldig overrasket over Paris sine innbyggere sitt svar på dette. Det var ventet 300 000 deltagende i Paris, og når det ble avlyst valgte mange tusen å legge igjen skoene sine. For å vise at "her skulle de ha gått".

Menneskelenke

Noen til og med trosset forbudet og valgte å gå likevel, men ble møtt med stor motstand fra politiet. De som trosset forbudet lagde en 2 km lang menneskelenke, bestående av folk i alle aldre langs Boulevard Voltaire øst i Paris. Sammenstøtene med politiet gjorde at politiet valgte å bruke tåregass mot demonstrantene. FNs generalsekretær Ban Ki-moon og pave Frans valgte å støtte demonstrantene med å sende hvert sitt par sko som bidrag til demonstrasjonen.

Lavere ambisjoner

Forventningene til klimatoppmøtet er overhodet ikke store fra noen sine parter, og det er bevisst, da ambisjonene er markant lavere enn siste toppmøte i København. Da det tidligere er blitt brukt "ovenfra-og-ned"-tilnærmingen, skal det nå bli brukt "nedenfra-og-opp". Det vil si at landene selv skal bestemme hvor

mye de er villige til å kutte, i motsetning til tidligere, hvor det ble bestemt for dem.

Kravene fra demonstrantene er i hvert fall klare, så spørsmålet blir hvor mye marsjene har hatt som påvirkning på det endelige utfallet. Hvordan avtalen blir sende ut får vi svar på 11. desember.

varierende antall deltagere. Marsjen som skulle foregå i Paris ble avlyst på grunn av store terror-trusler, og franske myndigheter som ikke ønsket store folkemasser på samme sted - til samme tid. Ikke uforventet om vi ser på den siste tiden i Europa med økende sikkerhet fra myndighetene.

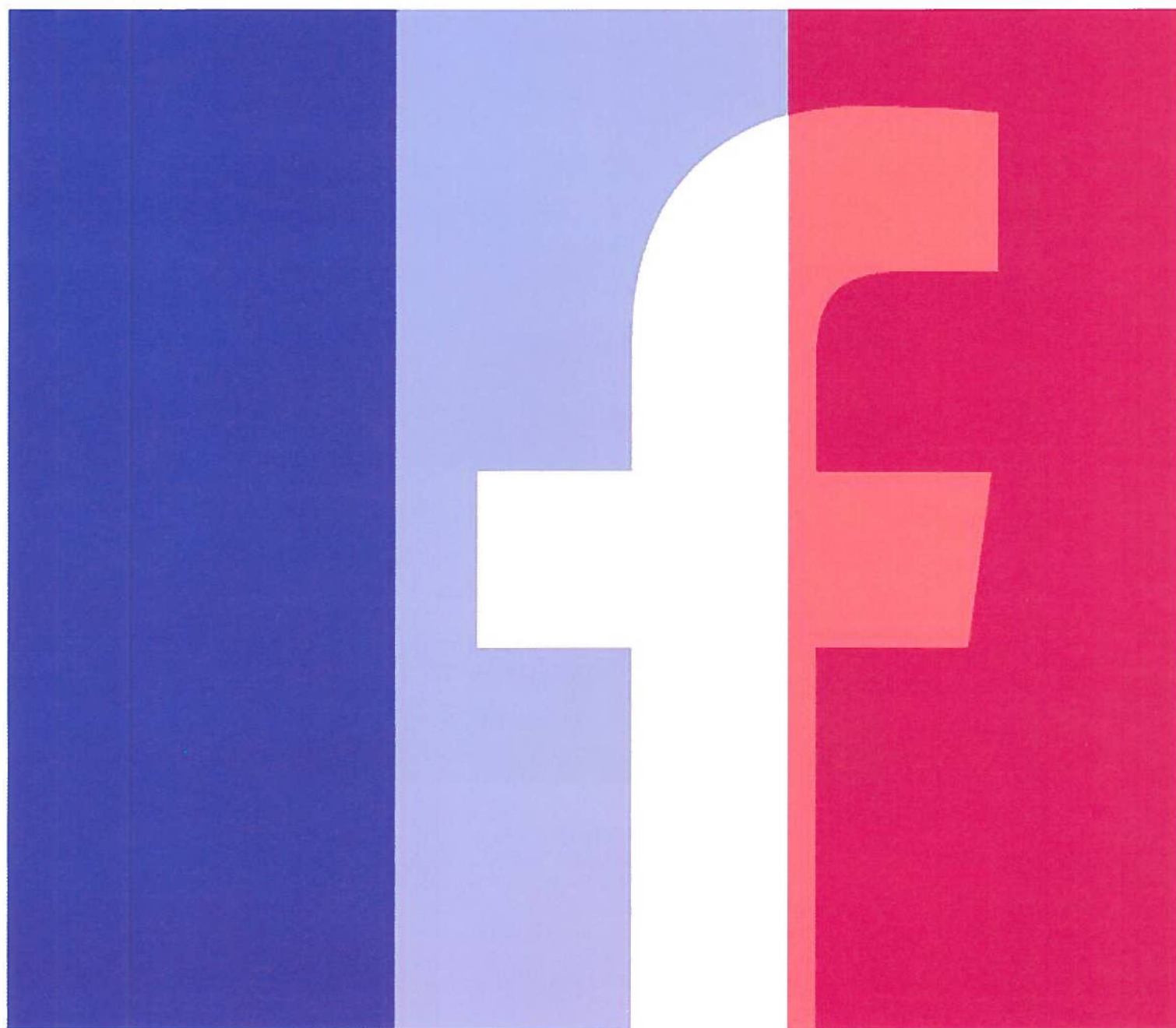

Selektiv solidaritet?

TEKST: Kristin Sofie Hvattum

Fredag 13. november 2015 utførte syv terrorister flere bombe- og skyteangrep i Frankrikes hovedstad Paris. Angrepet startet kl. 21.20 og vedvarte i tre timer, hvor en rekke restauranter og caféer ble angrepet, samt et konsertlokale og en fotballarena. Daesh har sagt at de står bak angrepene. Kort tid etter at angrepene skjedde kom Facebook med et forslag til brukerne sine. Som bruker av Facebook kunne du putte flagget til Frankrike, den anerkjente trikoloren, som et filter over profiltbildet ditt.

Solidaritet

Facebook har ikke tidligere gjort en slik konkret ting, og ikke minst aldri før gjort det så tilgjengelig og *lett* for en Facebook-bruker å vise solidaritet med en tragedie i verden noen gang tidligere. Mange tok nytte av dette tilbudet, og byttet profilbilde for å vise solidaritet med Frankrike. Vi så også her i Tromsø at Ishavskatedralen ble lyst opp i trikoloren, samtidig med flere andre statuer og symboler i verden gjorde det samme.

Kritikk

Kort tid etter Facebook arrangerte dette filteret, ble det møtt med kritikk. Det kunne se ut som at majoriteten mente at dette var feil, med mange forskjellige grunner. Deriblant den russiske fly-ulykken i Sinai hvor 224 mennesker døde, og terrorister sitt angrep på Beirut to dager før angrepet i Frankrike, blir begge brukt som eksempler på hendelser som også skulle fått like mye oppmerksomhet som terroren i Paris. Det var ingen ishavskatedral i russiske farger, og det var intet hvite hus i libanesiske farger. Hvorfor ikke? Og er det riktig å spørre hvorfor ikke? Er det riktig å sette spørsmålsteget på mennesker sine følelser og sin sorg?

Mediebildet

Mens noen kritikere kritiserer menneskene som byttet profilbilde, finnes det andre som kun kritiserer Facebook som medium. De viste oss hvor stor makt de har når de valgte terrorangrepet i Paris, som en tragedie de valgte å sette fokus på. Her er det mange viktige punkter som kritikere har kommet frem til, spesielt det med at media skaper mediebildet og bestemmer i stor grad hva du skal tenke på denne spesielle dagen. Når man trykker seg inn på VG klokken 08:00 på morgenen, kommer mest sannsynlig artiklene du leser til å sette deg i underbevisstheten. Dermed, ubevisst eller bevisst, trekker du inn over deg det media har valgt å fokusere på og deretter hva du selv velger å fokusere på denne spesielle dagen.

Men hvis Facebook skulle gjort det de gjorde etter Paris-angrepet til hver eneste tragedie som skjer rundt om kring i verdenen, - hadde ikke hver dag blitt en dag av sorg? Vi vet at det hver dag er noen som har det vondt, noen som har mistet noen, og noen som vil uttrykke sorg.

Men å få alles sorg i ansiktet som vi hadde gjort på Facebook, hadde dette gjort verden et bedre eller et dårligere sted? Vil vi kanskje ha blitt immune for sorg?

På en annen måte, vil vi la oss styre av media som på mange måter dikterer hva vi skal føle og tenke akkurat denne dagen, ubevisst eller bevisst?

Man er seg selv nærmest

Et angrep på Frankrike i Europas kultur-hovedstad Paris skapte sjokkbølger over hele verden. At Facebook la til denne funksjonen hvor du kan vise solidaritet, og at så mange gjorde nettopp dette, gjør at vi må erkjenne at vi brydde oss mer om denne saken enn alle de andre terror-handlingene som vi ser på nyhetene. Det er det ingen tvil om. Men er det så rart?

Vår historie med Frankrike går langt tilbake, og de var en våre viktigste allierte under andre verdenskrig. Kulturen i Frankrike er stor og viktig, i blant annet filmindustrien, moteindustrien og kunstindustrien. Det er mye som har oppstått i den franske kulturen som har blitt ikonisk, og fremtredende for hver epoke verden har sett. Det er uten tvil et land mange andre land ser opp til, med en kultur som er viktig og ikonisk for Frankrike. Frankrike er heller ikke langt unna Norge geografisk sett, spesielt hvis du ser med nordnorske øyne. I stedet for å dra fra TOS-OSL så kan du dra fra Tromsø til Paris – og den eneste forskjellen blir da hvor du lander. Ikke pris og ikke avstand.

Daesh

Verden er inne i en rett og slett, jævlige, periode. Mennesker har hatt det jævlige i Syria i flere år, hvor umenneskelige lover og regler har gjort dette til et land hvor det ikke er mulig å være et fritt menneske og i det hele tatt overleve uten å være enig med Daesh. Daesh er en terror-organisasjon, og flere medier melder nå hva deres visjon er. Visjonen er å fjerne "grå-nyansene". Daesh ønsker ikke en verden hvor det er flerkulturelle samfunn, men ønsker heller en svart-hvit verden. Spesielt «svart-hvit verden»-visjonen har vi sett flere ganger tidligere i historien, og dette har vist seg å være en visjon hvor ingen andre passer inn, utenom de som er allerede er bestemt at er idealet. Noen mener Daesh sine

aksjoner som vi har sett de siste ukene og månedene, kan tyde på desperasjon. Russland er nå inne i Syria, og Frankrike meldte at de også skal gå tungt inn i krigen mot Daesh. Kanskje Daesh gjør sine siste slag, fordi de vet de er nær et tap.

På mange måter har denne krigen vært noe vi i Vesten har kunnet slippe å forholde oss til. Det er i menneskers natur å ikke søke konflikt eller søke ubehagelige opplevelser. Nå kan vi ikke slutte å forholde oss til den lenger. Daesh har tvunget oss til å forholde oss til den nå. Man kan si hva man vil om at nordmenn mest sannsynlig ikke hadde brydd seg om ikke krigen nærmet seg Norge sine grenser, eller flyktningkrisen aldri hadde beveget seg mot Norge, men flere forskere vil nok si at dette er normalt. Man *blir* mer lei seg når en man kjenner personlig har dødd, enn en man ikke har det. Det betyr ikke at de menneskene som bytte profilbilde denne dagen er kyniske eller onde, eller kun bryr seg om Frankrike. For å mene dette må man mene at verden er svart-hvitt, og at det ikke er noen nyanser. Det er nyanser. Og det er mulig å ha to tanker i hodet, samtidig. Eller i dette tilfellet, hele verden i hodet samtidig.

Det er feil av Facebook å tilsynelatende sette Frankrike sitt terror-angrep på en høyere pidestall, enn andre terror-angrep som skjer på samme tid rundt omkring i verden. Men er det ikke også feil av mennesker å påpeke dette og gi, enten indirekte eller direkte, skyldfølelse til disse menneskene som ble dypt såret over angrepet i Paris? Når man setter begge synspunktene opp slik på denne måten, ser det ut som at begge tingene er feil.

Utfallet av begge tingene er akkurat slik Daesh vil. At verden skal være svart-hvitt, og sette folk opp mot hverandre. Måten å stå imot er ikke å kritisere solidariteten Frankrike får, og heller ikke å *kun* tenke på Frankrike.

Mange mener at løsningen må være å akseptere, respektere og ikke å lage en konflikt ut av "hvem som får mest oppmerksomhet." For det kan bli *svært* ødeleggende. Facebook har signalisert at de har tatt kritikken de mottok på alvor, og ser på muligheter for å *prøve* å legge inn ulike typer symboler, for å ivareta flere sider.

Vi er 6 år..

LESERINLEGG

TEKST: Kristin Sofie Hvattum
ILLUSTRASJON: Boyka Todorova
KOLORIST: Kisarael Elementum

Flertallet av oss studenter på UiT er i aldersgruppen som vokste opp med "Jul i Blåfjell" (1999). Like sikkert som at folk skal klage på at juleprodukter kommer ut i butikkhyllene for tidlig, blir det klaging på NRK sitt valg av adventskalender.

Begrunnelsen fra NRK er at programmene er utdaterte, og at nåtidens barn ønsker noe annet. Men er det litt sånn som grønnsaker og barn? At flesteparten av ungene heller vil spise på McDonalds enn å putte i seg blomkål, men vi tvinger i de likevel siden vi vet hva som er best for de. Eller er det kun snakk om 20-åringer som er lei av alt som heter voksenlivet, og ønsker å drømme seg tilbake til gamle dager – og dermed tvinger med seg nåtidens fem-åringer?

Tid for fornektelse og dagdrømming

Okei. Nå later vi som at jeg ikke er 21 år (22 år om 1 måned – men i latterlig fornektelse), og dere som leser er ikke 18 ++ og totalt motløse for norsk økonomi og spørsmålet "hva i huleste skal det egentlig bli av meg?". Vi går ikke på universitet, og vi bruker ikke skattekort, men derimot frikort. Justin Bieber er en liten unge (noen vil si at sånn er det fortsatt), og han droppa aldri noen konsert fordi det var litt vann på scenen. Michael Jackson er ikke død. Wenche Foss er ikke død, og alle fra "Brødrene Dal" er fortsatt i live. Den gode fornektelse – verdens beste medisin. La oss bare late som. Litt til. Det er desember, men ikke den forferdelige desember som vi har nå. Vi har ikke eksamener og heller ikke konstant vondt i magen fordi vi ikke aner om vi er forberedt godt nok, og vi juger ikke til foreldrene våre og sier "joda, det gikk dritbra" med tårer i øynene, fordi vi vet det gikk til helvete.

Okei. Jeg er 6 år, og du får regne ut sjøl hvor gammel du var i 1999 (jeg kan ikke gjøre alt for deg heller). Jeg går på bar-

neskolen, og jeg elsker skolen. Alt med skolen er kjempegøy, for det eneste jeg gjør er å tegne, og å late som at vi er diverse dyr. Det er førjulstid, og verdens beste måned er i vente. Jeg skal få masse gaver, som jeg alltid visste hva inneholdt. For jeg likte å åpne de før tida, jeg. Ett år så fikk jeg beskjed under middag at noen hadde åpna pakken med rulleskøyter i, og noen ikke fikk julegaven likevel. Vi fikk julepakke-kalender, og hver kveld klokken 18 så vi på TV. Og hva var det som var der? Jo. Jul i Blåfjell.

Nisser i fjellene

"Var det sant? Var det virkelig nisser som bodde oppe i de store fjellene?" Tanker du holdt for deg selv på barneskolen, for du tenkte at det hadde vært en flau ting å spørre om høyt, men du lurte litt likevel. Du lurte på hvordan de hadde det. Om hvordan det var å leke ut i blå-timen, ha en bror som snakka baklengs hele tiden, og ha verdens kuleste blå lue. Å, Trulte. Tenk å være Trulte, da!

Alt går så fort

Dette er jo selvfølgelig ikke tanker jeg har nå lenger. Nå er jeg jo voksen. Den gang var jeg en liten jente som elsket adventskalendene. Nå er jeg heldig om jeg greier å komme meg igjennom én episode av en eller annen amerikansk sitcom, uten å spole eller ta på pause eller bare komme på alt annet burde gjort i stedet. Jeg kan ikke huske sist jeg så en hel episode av en tv-serie uten å enten sitte på mobilen eller pc-en hele tiden i bakgrunn. Alt går så fort, og det er så mye jeg må rekke. All tid som jeg egentlig skal bruke på å samle opp energi, blir

bare brukt til å ha kosen i bakgrunn, mens jeg fokuserer på alt det viktige (les: facebook) først.

Hvordan ble det sånn? Og er alt det kjappe og det mer effektiviserte så bra for ungene som vokser opp nå?

Fakkeltog

Når jeg kom til Tromsø og så opp på fjellene, fikk jeg de samme tankene som jeg gjorde på barneskolen. Jeg nesten hviska til meg selv "Der er Blåfjell, ja". Kan ikke si det til folk, skjønner du vel. De tror du er gæren da.

Nå går folk på min alder, som er vokst opp med Jul i Blåfjell, i fakkeltog for å få Jul i Blåfjell tilbake på skjermen. La oss smake litt på den setningen der. Vi er så skinnsykt heldige. Jeg elsker at vi går i fakkeltog om å få tilbake en tv-serie.

Nå har jeg lovprist Jul i Blåfjell i nesten tre hele sider, men jeg må være ærlig med dere. Ja, Jul i Blåfjell er bra det. Men skal jeg si deg noe enda bedre?

Amalies jul.

Én sesong fikk den. Én lusen sesong. Det var jo nisser på loftet! Mye mer realistisk. Men det er også en små flau ting å innrømme. Jeg skal slutte å bli flau for alt mulig. Neste år ser du meg mest sannsynlig helt alene, i et fakkeltog for å få tilbake Amalies jul.

Du skjønner, det er viktig for meg å gå fakkeltog for de små tinga for å kjenne gleden over at vi slipper å demonstrere mot de store tinga.

Til: venner og familie Fra: fattig student

GAVETIPS

TEKST: Kristin Sofie Hvattum
LLUSTRASJON: Ashai

Hvis du, som mange andre studenter, ikke sparte august-stipendet til julegaver, så kan du være i en bitte liten knipe akkurat nå. Men fortvil ikke: Utopia er her for å redde deg. Her kommer noen tips om du har for mange å gi gave til – og for lite penger.

Gjenbruk

Selv om det for noen kan være en kjempedårlig gave, så er det bare å se an personen som du skal gi gave til. Er hun en Jenny Skavlan-kopi som blir inspirert av gjenbruks-klær, så kan dette være en perfekt julegave! Hvis ikke kan du alltid safe ved å gi gjenbruk i form av interiør som ikke nødvendigvis trenger å se brukt ut. Du kan finne veldig mye kult interiør på gjenbruk nå for tida, siden retro er in som aldri før. I Tromsø har vi Frelsesarméen sin "Freretex", som ligger rett ved siden av Nerstranda, som kanskje er den mest kjente. Den billigste ligger derimot ved siden av gamle Driv, bak Kystens hus. Det er en rød bygning hvor det står GJENBRUK i store bokstaver over inngangsdøra. Her er det masse kult, og til en veldig lav pris. Det ligger også en gjenbruksforretning på Skattøra, som ligger etter Stakkevollan.

Hjemmelaget mat

Hvis du skal gi gave til en student – fra en annen student, så vet du hvor glad man blir av mat. Enten det er hjemmelagede julekaker, gavekort på en hjemmelaga middag eller brente mandler, så blir du poppis. Hvis du faktisk kjenner noen som ikke blir glad for mat, må du kanskje revurdere vennskapet, for da kan du ikke stole på personen. Kjøp deg noen Norges-glass (gjerne på gjenbruk), putt et eller annet digg oppi, og pynt med tråd eller klistremerker.

Gavekort på tjenester

Hva med noen fine pynta små gavekort som du har lagd med vanlig penn og papir? Her kan du skrive ned tjenester du gir til mottageren, som han/hun innkasserer senere med det hjemmelagde gavekortet.

Få gaven i retur

Kjøp det samme til hverandre, og få akkurat samme utbytte som du vil fått uan-

sett. Skal du på kakkamadafakka på Driv? Venninna di også? Gi hverandre en billett til jul. Du skulle jo ut med pengene likevel – men nå kan dere dra sammen. Hvis dere begge har noe dere ønsker dere som er helt likt, så er det en veldig ok løsning.

Brygge øl eller vin

Dette aner jeg ikke hvordan du gjør eller har noen kjennskap til – men har hørt at folk gjør det. Så.. lag ditt eget mikrobryggeri, og google i vei! Etter hva jeg kjenner til må du ha begynt veldig tidlig, dog. Også har jeg sett sønn start-kit for å lage øl på Europris. Håper dette var til noe hjelp (les: jeg vet det ikke var det).

Bøker

Dette kan bli en morsom gave! Lag en fortelling, print ut, stift sammen. Det kan være en bok med dikt som du vet personen liker, en biografi om personen du gir til, eller en morsom fiktiv historie om dere to. Eventuelt, skrive en historie om hvordan personen er om 20 år og forholdet mellom dere to på denne tiden.

Bilder

Album, scrapbooking, bilder i ramme – er alle fine gaver. Men dette kan faktisk koste en del penger! Om du har foto-printer hjemme er det veldig billig. Men ellers kan dette, overraskende nok, faktisk bli en dyr affære. Om du får til en billig løsning, er bilder en soleklar vinner av kreative, fine gaver.

Hva med studenten selv?

Så til hva du selv burde ønske deg som student, fra andre som ikke er studenter (les: de rike). Her kommer noen tips til ting du kan ønske deg, som du kommer til å prise deg lykkelig over at du slipper å kjøpe når f. eks. alle andre plutselig må ut med 1800 kr for bussen.

- Buskort

- Gavekort på noe du betaler hver måned (typ, netflix (and chill), spotify, tre-

ningssenteret) Kanskje mamma vil betale SATS 2 måneder?

-BSU. Legg ved kontonummeret til BSU og se pengene flomme inn (drømmeverden)

- Flybilletter (mange selskaper selger gavekort på butikker nå, faktisk)

"Nei, jeg ønsker meg ikke noe i år jeg"

Ikke. Si. Dette.

Ja, jeg skjønner taktikken. Du har ingen penger, og gruer deg til julaften hvor du får dritfine gaver av søsknene dine, hvor du selv må gi en vase til 5 kr på salg på deling mellom to søsken. (Selvopplevd historie. Jeg var 5 år og fant meg plutselig nødt til å dele en vase med yngste bror. Vi hadde den på hvert vårt soverom annenhver uke. Han broren som ga oss vasen var en fattig student.)

Men, ikke si at du ikke ønsker deg gave i år. For du kommer til å få gave uansett, og det må du bare innse med én eneste gang. Kanskje noen hører på deg, men farmor gidder aldri i livet å høre på deg, og heller ikke foreldrene dine. De fleste foreldre ser det som en selvfølge, og kanskje til og med noe de vil gjøre. Så hvis du vil slippe å se ut som en idiot som ikke har gitt noen ting, kan du finne på noe praktisk du ønsker deg og som du faktisk trenger. Gaven du kan gi videre kan være kjærlighet (aww), gode karakterer, barnevakt for småsøsken eller noen av de andre tipsa jeg allerede har skrevet.

Men ja, julen handler ikke om gaver. Den handler om kjærlighet, drømmer, takknemlighet, tre nøtter til askepott, reisen til julestjernen, love actually, glede, marsipan, og alle de andre enkle gledene.

Nei, f*ck it. Jeg håper du får den nye macbooken du ønsker deg ass.

God jul a!

In celebration of *julebord* season

DRINKING CULTURE

TEXT and ILLUSTRATION:
Yeonwoo Baik

I guess a lot of people are busy these days with Christmas parties in this country, with its huge party culture and, of course, drinking culture. From this point on, you will see a lot of 'boring' words here. You know; where Norwegian drinking culture is now, what kind of harm alcohol can do, and how to minimize the harm during this alcoholic season. If you do not like those kinds of articles which sound pretty much like an old man's grumbling, you are free to go.

Some truth about the alcohol culture

Alcohol is surely a good tool to smooth the atmosphere at a party. People loosen up and open themselves up, and awkward hesitation quickly dissolves into happy-go-lucky laughter. But if you get a bit careless, tip over and cross the line, the laughter will turn into tomorrow morning's nightmare. Have you ever woken up in the morning after the party, scanned through all the things you have said and done the night before, and groaned "No..."? No? Congratulations! You are lucky. Unless it's just because you totally blacked out so that there is nothing left in your consciousness to groan over.

According to a survey conducted over 1700 students from the University of Oslo in 2007, one third of students said that they had experienced blackouts. Do you know that it is recommended to go to a counselor if you have blacked out more than twice in the last six months? The same article goes on to say that one fourth of the students answered that they had had unprotected sex after drinking, one tenth had been exposed to injury or accidents, five percent had gotten into fights. A survey conducted in 2010 tells that 43 percent of students in Norway have alcohol-related behavioral patterns which carry high or serious levels of risk. 17 percent of students in that group have a drinking pattern, which entails serious levels of risk if the patterns persist. I do not want to ruin the joy of partying, but these studies show that alcohol is not just 'happy-go-lucky'.

According to one survey, one third of Norwegians think that there is too much drinking at Christmas parties. One sixth of respondents of another survey said that they have said or done something at Christmas parties that they later regretted. Christmas parties are for having fun and making good memories, not for waking up in torment the next morning. And there are a lot more unpleasant possibilities than waking up in torment or getting a bit embarrassed at the next encounters with your friends who were present at the parties.

How can we avoid all these side effects of alcohol?

I cannot say anything else than "Classics are the best." It is the 'basic of basics' to fill your stomach with good food before you start drinking, so that you do not drink out of hunger, and prevent the alcohol from absorbing into your body too quickly. I know that many people are afraid of the calories of alcoholic beverages and then choose not to eat food instead. Please, do not. Drinking water in between also helps because it keeps your body hydrated, which will lessen the dehydrating effect of alcohol. Did you know that dehydration is one of the big causes that make a bad hangover?

It is good to know your limit. If you have experienced a serious drop in your ability to process new information or make proper judgments after drinking four cans of beer, remember the figure and apply the knowledge next time you drink. It is not

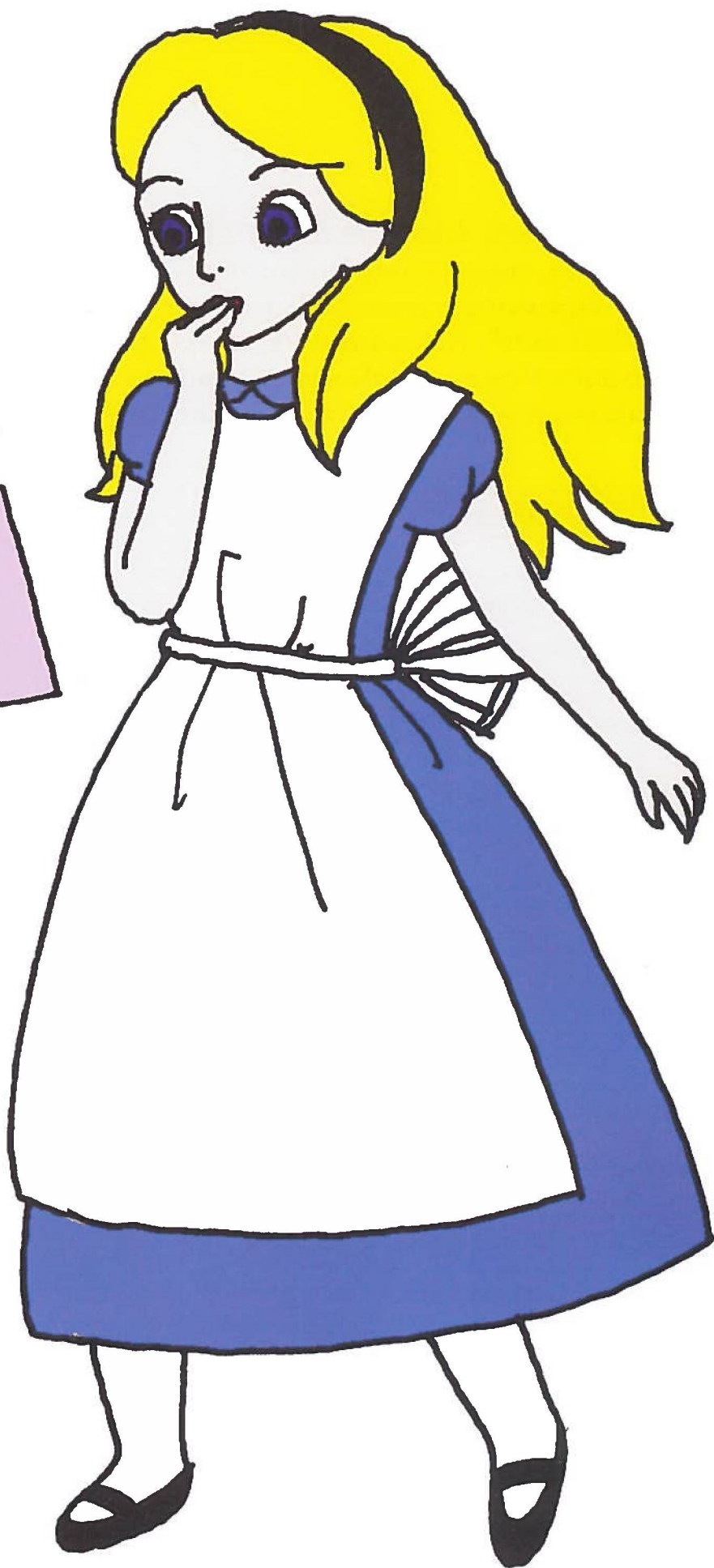
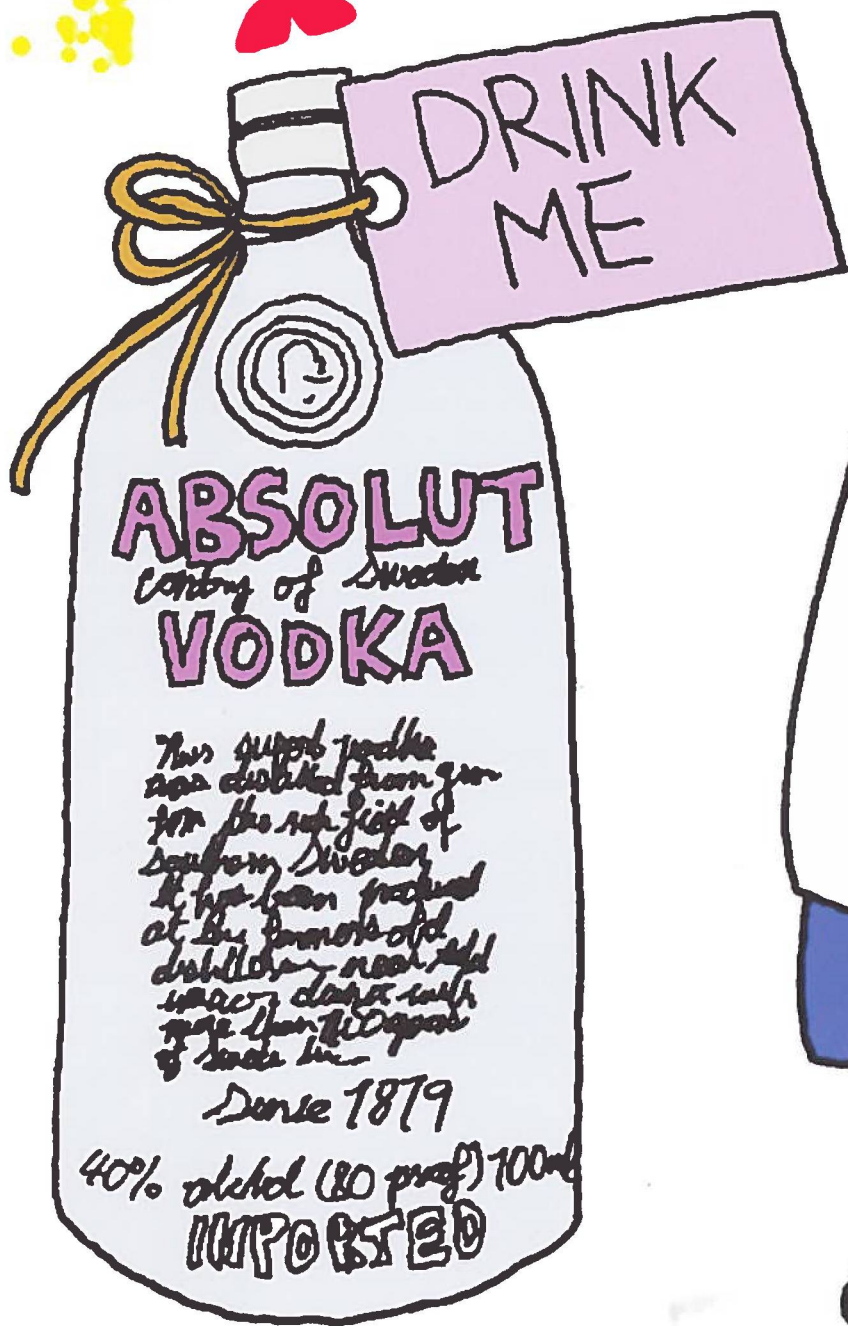
strictly forbidden to drink a bit more than that, if you are feeling really healthy that day. But always observe the changes in your body and brain while you are drinking so that you know when you are near the danger line.

It is not recommended to drink too much at the pre-party. It will not make you spend less money outside, since you drink alcohol to enjoy the atmosphere of the party rather than to just loosen up a bit or to simply try and taste alcoholic beverages, you are likely to spend just as much money in the elated atmosphere of the party, ending up with higher blood-alcohol concentration, heavier hangover and lighter wallet.

Last but not least, it is so helpful to remember that there is life left after the party. You have the next day's tasks such as work or someone else's birthday party that you have to attend, looking fresh. Also, you have to see the faces of your friends after you have sobered up. While you are drinking, make sure that you are acting merrily only to the extent where you are not saying or doing something that has the potential to embarrass you forever, something that will make you want to retreat under your duvet and never go back to the university. People say that alcohol works well as an icebreaker, but sometimes it can return with far thicker and heavier ice.

Likevel, ha et fint julebord!

To Paris, with Love

Last month, Ishavskatedralen (The Arctic Cathedral), the landmark of Tromsø, turned a respectable 50 years of age. The festivity was celebrated by organizing a great Jubilee concert in the Cathedral both on its actual “birth date”, November 19th, as well as on the following day. The concert attracted many people wanting to honour the special day, but also many who were visiting the Cathedral for the very first time.

ANNIVERSARY CONCERT

TEXT: Outi Autere
PHOTO: Sarah Lupini

Architecture

The masterpiece that is The Arctic Cathedral was created by Norwegian architect Jan Inge Hovig on November 19, 1965. With its dignified glass façade complete with pronounced cross, and side-panels creating the unique form of the roof, the Cathedral is considered an iconic landmark in the Arctic city of Tromsø. The simplicity and splendor of the architecture is conserved throughout the interior and exterior of the building, such that what is glorious on the exterior can only be expected to be surpassed when entering the Cathedral. Large prism-shaped chandeliers hang from the high ceiling leading towards the altar and a beautiful glass mosaic on the Eastern face. The uniqueness of the modern architecture mesmerizes, so it is not surprising that The Arctic Cathedral is considered so more than just a church. It is an iconic tourist attraction, for good reason.

Anniversary

The 50th anniversary of The Arctic Cathedral was celebrated with the famous baroque orchestra “Akademie für Alte Musik Berlin” playing the most important work of Johann Sebastian Bach: The Great Mass in B Minor. This piece was one of Bach’s last compositions and was never performed as a whole during his lifetime.

However, it is widely acknowledged as one of the greatest achievements in classical music. For two nights, hundreds of people spent their night participating in what might be described as the mass of the year in Tromsø; more than two hours of glorious classical music in the frames of the architectural beauty of the town’s own Cathedral, Tromsdalen Church.

The Paris of the North

Tromsø received its namesake, ‘The Paris of the North’, after its hospitality and international orientation surprised visitors centuries ago. The city was found to be far more sophisticated than was expected being located so far north, hence it was compared to the cultural centre, Paris.

In November 2015, the series of violent attacks around Paris silenced the world in grief. The attacks touched many, with the world’s iconic buildings soon lit up in the colors of the French tricolor as a sign of solidarity and support for the city. One of these buildings was The Arctic Cathedral, the colours of blue, white and red coating its concrete panels.

The Arctic Cathedral is not just a landmark for Tromsø. It is a symbol of modernism and a symbol of togetherness in the new world. To Paris (of the North) with Love.

OnklP og De Fjerne Slektningene: for et bra live-show!

KONSERT

TEKST: Anastasia Ivanovna Zaytseva
FOTO og OVERSETTELSE TIL
NORSK: Alina Kharitonova

Etableringen av et slikt band i Norge er faktisk en spennende historie om innføring og utvikling av ny musikkjanger i landet. Mange av dere har sikkert hørt band som representerer blanding av gode rockemelodier og rap, men det var ikke så ferskt i Norge før rapper OnklP begynte å samarbeide med rockeband kjent som Oslo Ess. OnklP og De Fjerne Slektningene velger å opptre på norsk og besøke mange deler av landet med sine konserter. Denne patriotismen kan være tiltalende, selv for utlendinger.

20 november kom OnklP og De Fjerne Slektningene tilbake til Tromsø etter fantastisk opptreden på Buktafestivalen i juli. Utopia fikk sjanse å sjekke ut konserten på SNN-scene på Studenthuset Driv.

Vi kan påstå at gutta definitivt kan gjøre de kalde nettene mye varmere her oppe i nord! For å bevise det, kan vi bare si at konserten var så bra at noen kastet «bra (eng. for bh)» til dem faktisk!

Atmosfære på konserten, sangene og bandet selv fikk meg til å føle at jeg har møtt de naboguttene fra barndommen som var de eneste som kunne unngå juling for å stjele epler fra naboens hage. De har den fantastiske sjarmen av unge «bad boys» band, som fanger deg i et øyeblikk, selv når de utfører sangen «Dem» og berører politisk tema. Så, gutter der ute, vær oppmerksomme, kjæresten din sin BH kan bli kastet til gutter som dette på konserten!

De kaller seg selv *'Norges farligste boyband'* og det er visst en grunn til det. De startet med 1 singel i begynnelsen av 2014 og har allerede til nå kommet med 3 plater, som var inne på topp-10 på VG-lista. Det er ikke sikkert man blir forelsket i deres unike kombinasjon av rap, rock og mangfoldige tekster, men likegyldig er det umulig å være.

En av de beste tingene med bandet er at de nyter øyeblikket, nyter det at fansen støtter dem med synging og øl/drikking. Det føles som å være på en konsert med gode venner som nettopp har nådd et nytt nivå, men er og forblir de gamle gode kameratene.

Denne gangen har også rapper Jaa9 dukket overraskende opp på scenen med sanger som, for eksempel, «Munner Å Mette» fra nylig lansert album. Og jeg kan definitivt si at rappers do rock!

En annen overraskelse var at publikum oppe på balkongen var mye mer aktive og deltakende enn de som stod nede ved scenen. Det kan kanskje forklares med at de som var nede var mer opptatt av bar-kø. Hadde det ikke vært et oppdrag for Utopia, hadde jeg «hoppet ut av skjørtet» og rett ut på scenen. Men jobb er jobb.

Jeg lyver ikke hvis jeg sier både for meg og Utopias fotograf at vi har storkoset oss med konserten. Men, til syvende og sist, vår mening er subjektiv og dere kan heller sjekke bandet ut og besøke deres livekonsert og bli enige eller ei. Vi var så heldige å få et intervju med bandet.

Hvilken sang liker dere best å spille live/på konserter?

- Vi er så glade i å spille live at vi faktisk elsker å spille alle låtene, tro det eller ei.

Ofte så vi gjerne skulle spilt 3 timer så vi får spilt alle låtene våres pluss litt covers. Turnélivet er vakkert:)

Har dere noen planer om framtidig samarbeid med noen kjente norske eller internasjonale artister?

- Alltid! Musikkmiljøet er som en liten familie. Så samarbeid med andre føles naturlig. Litt som å stjele smågodt fra lillebror og så gi tilbake det dobbelte neste gang

Har dere tenkt å gå internasjonalt og ha f.eks konserter utenfor Norge/Norden?

- Har vært oppe til diskusjon. Time will show. Første runde Norge rundt. For et bra land, for noen fine fans og ikke minst hvor fantastisk dette landet er.

Siden vi er et studentblad, så har vi et spørsmål fra studentene. Hva er deres oppskrift på suksess?

- Begynn å spell gitar og drikk med en gang haha. Neida. Er vel ikke noe fasit på dette. Hardt arbeid hjelper. Først og fremst ha troen på hva du driver med og man trenger en indre glød. Man kan få til hva man vil, vil man det nok. Stå på!!

Dere kommer ganske ofte til Tromsø, spesielt OnklP. Er det jakten på nordlys som driver dere?

- Haha!! Ja, blant annet. Vi jakter alltid! Også er Tromsøpublikummet og byen insane bra.

Ser frem til neste konsert og flere intervjuer!

Jesus älskar alla barn*

PERFORMANCE

TEXT: Yeonwoo Baik
PHOTO: Sara Lindquist

*Swedish: "Jesus loves all his children"

November 16th - 22nd was the week of Tromsø Arctic Pride. As a part of the programme, the Saami theatre from Sweden, "Vahák", was played on 19th and 20th of November at Rådstua Teaterhus. Inspired by the stories collected through "Queering Sápmi", a project which highlighted Saami LGBTQ people's experiences of having the dual minority identities, and staged by the Swedish theatre company Ögonblicksteatern, "Vahák" seeks to show how colonialization and homophobia can act together to create oppressive power. It seeks to paint queer reality. It seeks to sing a song of dream, love, desire and hope.

Four people in colourful skirts give out fortune cookies to the audience standing in front of the theatre room, waiting to go inside. When I am about to go into the theatre room after picking up one cookie, the woman who offered me the cookie stops me. After she gives out fortune cookies to a few more

people behind me, she lets us in, this small team of people, guiding us to one of the white benches that are placed in the center of the room and also along the edges of the room, all facing different directions. I open the fortune cookie. It says "lär dig ett annat kärleksspråk". Learn another language of love.

The four actors and actresses, who have given out the fortune cookies to the audience, sit at each of the four sides of the square room. Four speakers from each side located next to the actors and actresses speak stories one by one. They are stories about oppression, desire and love. At some point, the actors and actresses sing joik

and dance. Then they come up to the audience, into the lines of the benches, and gesture towards the audience to stand up. They guide us to another bench. Now I am moving from a bench at the center of the room to a bench at one side of the room, which is facing a different direction. I was facing an actress with short black hair and a violet skirt. Now it is an actress with long brown hair and a pink skirt. A scene that has been invisible to me is spread out in front of my eyes now. I have earned a different perspective.

In about an hour or so, we are now invited to a pink tent located outside the theatre building. Here, we stand along the circular edge of the tent and see Mimie Mäarak, the actress with short black hair whom I mentioned above, recite a poem in a rhythmic mood, a poem about love, desire and hope. People cheer and applaud. When the theatre ends and the people step outside the tent, we are given pieces of ribbons, each with different colours.

I fiddled with the note from the fortune cookie and the ribbon the whole time on my way home. Some legacies of "Vahák". The note and the ribbon are the metaphors for the messages and questions "Vahák" has cast upon the audience. But one thing remains clear. We have differences, which are worth being celebrated, and yet we find a common thread upon all those differences. We have witnessed the magical moment when our bodies transformed into new beings, all glowing and beautiful. So magical that there was no word to describe the wonder, yet which deserves a hundred names and a thousand songs of

praise. And we were so sure of what to do with our new bodies. We have the bodies to celebrate and the desire for life, the desire to experience the sparkle of the moment again. We will live.

After the event has finished, Utopia tried to reach and have a small email interview with the theatre team. We could hear from the producer Elinn Bolonassos and the actor Tobias Poggats, about the theatre and the idea behind it.

How would you describe the theatre to somebody who does not know about it, in regard to its form and underlying idea?

Elinn Bolonassos (Producer): The form is performative. The music and sound is a great part of the performance. It is political and poetic and it wants to change the world.

The performance "Vahák" - violence - takes place in a reality where colonial and homophobic violence act together. Queer desires, love declarations, grieves and dreams meet in a performance that stages what unites us minorities in minorities, and invite to common resistance against the suppressive mechanisms that is the world today.

"Vahák" welcomes you to a parallel space that reminds us of the fact that it can be better, that a queer reality is possible.

What motivated you to produce this theatre?

Elinn: We wanted to work with people we hadn't worked with before, with a form

we haven't explored before and the theme and values are what we as a theatre are passionate about. The theme minorities in minorities is a theme we have been working with for a longer time, and we worked together with a Palestinian theatre group in a performance called Making Senses within the theme, and in that cooperation we explored the theme through women with disabilities.

How is it to be a minority within a minority? How does the fact affect the person's sense about oneself, one's relationship with the world, the actions that one could take, etc.?

Tobias Poggats (actor): First of all, it's not correct to name the Sámis as just minority. We're indigenous to the Scandinavian area, Finland and Russia and it's important to emphasize that. Talking from the assumption that we're just a minority makes it easier for the colonizing states to disregard their responsibility and to not make any progress in the area of Sámi and human rights. The image presented in the media of the Sámi is (at least in Sweden) a negative one, and further building on that is just plain bad. Please, don't do that.

So talking from the perspective of being indigenous and queer - the most important thing to talk about is again colonization, I think. Since the states have languages, health care system, etc. that are the norm and Sámi exist in that world we're affected by those norms. Queerness in the Sámi world is not just about broadening the gender and sexuality norms, but also about breaking the norms of the colonizing states in Sápmi. We're Sámi, and want to be Sámi - not better or worse than any other people.

What do you wish to achieve through this theatre? What is it that you want the audience to experience during the theatre, to get and feel after watching the theatre?

Elinn: We want to change people and the world. We want people be able to be themselves without being afraid or feeling outside the norm. We want the norms to change. We want the audience have a bigger understanding of how it feels to be different and we want the audience recognizing themselves in and identifying themselves with the performance. We want them to feel that it will get better, the world can become a better place if we work together.

Christmas tunes far from consumption, commerce and corniness

CHRISTMAS CONCERT

TEXT: Stefanie Singh
PHOTO: Andrian Nysand

Christmas - once the annual celebration of love, family and contemplativeness - has unfortunately become the celebration of consumption and commerce in many places, and those who are sceptical towards this development probably don't take much pleasure in listening to the same old Christmas hits like "Jingle Bells" (originally composed by James Lord Pierpont) and "Last Christmas" (Wham!) either. All the more it's a positive surprise to visit the Christmas concert in the Elverhøy Church ("Julekonsert i Elverhøy Kirke"): Far away from the Americanized Christmas corniness and with more style instead, Christmas compositions are performed. Christmas compositions which reflect not only the Norwegian, but the Scandinavian Christmas culture overall.

The Christmas concert is opened by the quintette around saxophonist Sondre A. Kleven and their instrumental performances for "Det kimer nå til julefest" and

On 5th December 2015, the Elverhøy Church in Tromsø invited to its "Julekonsert"...

"Jul i Skomakergata". While the former is originally a Danish Christmas carol, the latter is known from the homonymous Norwegian TV show. In fact, "Jul i Skomakergata" is one of the most popular programmes in Norway's television history. It is a televised Advent calendar, which is broadcasted from December 1st to December 24th.

The female choir Cantus Cordis, conducted by Kjellaug Karen Horsberg Kornstad, first sings "Det er jul" with the soloist Maria Jørgensen and then the Swedish Christmas carol "När det lider mot jul", followed by "Strøpestrikkestrofe" from the televised Advent calendar "Jul i Blåfjell". Televised Advent calendars seem to enjoy great popularity in Norway since "Amalies jul" is another show from that genre and the source of the song "Godnattsang for nissunger" which is performed instrumentally by the "Sondre Kleven Quintet".

Also the male choir Ultralyd, conducted by Sondre A. Kleven, has a composition from a televised Advent calendar in its repertoire, namely "Hem'att tel jul" from "Vazelina Hjulkalender", along with the songs "Lang desembernat" and "Nordnorsk julesalme".

And then there is Mariann Villanger Fiskeseth, who interprets amongst others "Home for Christmas". Although the English title might suggest it, "Home for Christmas" is not an American Christmas pop song but a beautiful ballad by the Norwegian artist Maria Mena who is currently touring across Europe.

There are a few more songs performed during the one hour in the Elverhøy Church, and although time is flying while sitting in the red wooden church, one is reminded of the fact that Christmas still can be a contemplative event. On that note: Merry Christmas!

The Problem with Fur

ANIMAL RIGHTS

TEXT: Lyonel Perabo
PHOTO: Press

Monday the 23 of November local animal-rights activists organized a screening of the 2014 shock documentary *Pels* ('Fur') in an effort to publicize the downfall of Norway's fur-industry. Utopia was there to report.

When *Pels* was first shown last year on NRK, it caused quite a stir of the general opinion and was the talk of the town for some time. The documentary's release date was rather well-planned as the government was then debating continued funding of Norway's fur-farms. Despite the fact ultimately, no concrete action was taken, it did not quiet the voices of those, increasingly numerous, who wish for Norway to cease funding or outright ban the raising of animals (most often foxes or minks) for their fur. Following a rather well attended anti-fur demonstration in Tromsø just days before, the screening of *Pels*, organized by local activist, was as relevant as ever.

The *Pels* project was initiated in 2011 by animal-rights activist Ola Waagen and Frank Nervik, an unemployed psychologist. The concept behind the movie was to gather as much intelligence as possible regarding the supposed shortcomings of the Norwegian fur-industry, especially in regard to animal welfare. Many anti-fur movies and documentaries have been made over the years but the reason *Pels* is a one of a kind work is that the majority of the footage included in the documentary comes from a hidden camera inconspicuously placed under Frank's clothes, during his infiltration of the industry, posing as an apprentice on various fur-farms.

While the movie is most definitely ideologically driven and could thus be said to be akin to a work of propaganda, the first-hand footage is straightforward enough to make it clear that the Norwegian fur-industry indeed isn't as guilt-free as its supporters might say. Several times during the movie we see shocking scenes of disfigured animals living an appalling existence in conditions that no one endowed with even a shred of ethical sense would find appropriate. Several times during Frank's apprenticeship we encounter breeders discuss-

ing the various ways they take advantage of a criminally inefficient regulating body. Through these scenes, it becomes obvious that the people working in the industry have very little concern for even the most basic welfare of the animals they exploit.

But what makes *Pels* into more than an all-out condemnation of the fur industry as a whole is the 'character' of Frank himself. In various intermediary scenes, he reflects, in front of the camera, about what he experienced on the farm and how it impacts him. This is particularly interesting because Frank never ceases to question himself and the legitimacy of his deception. Far from being a thick-skinned professional activist, Frank is a scrawny, borderline socially awkward twenty something with no sense of direction but his desire to uncover the truth. As so many in Norway and abroad, he himself could simply choose not to face the ugly truth of fur-farming but, regardless of his own doubts and insecurities, he engages it more than anyone has ever done. This dynamic dichotomy between the shocking footage of the fur-farms and the more contemplative passage where

Frank assesses the way his work impacts him makes *Pels* a worthy cinematic piece in its own rights and not a simple film of ideological propaganda.

Following the screening of the rather short (57 mins.) movie, at which fifteen people were present, the event's hosts organized a short discussion (in English) about the legitimacy of the Norwegian fur industry and the moral implications of producing fur in such conditions. The talk, despite being rather short, was intelligently free from any ideological grand terms and instead revolved around the subjectivity of morality and the best possible ways to think of animal welfare in practical terms. After a while, the discussion came to a close and the participants were able to enjoy some tasty vegan carrot cake, which proved to be the most fitting way to end an evening of otherwise much graver considerations. Hopefully, if the numerous Norwegian animal-welfare activists continue to educate the larger public through events such as these, the government will have to finally challenge the unsettling status quo that currently shields an industry that has a lot to answer for.

Lagsjakk

SJAKKSPALTEN

TEKST: Simon Steinnes

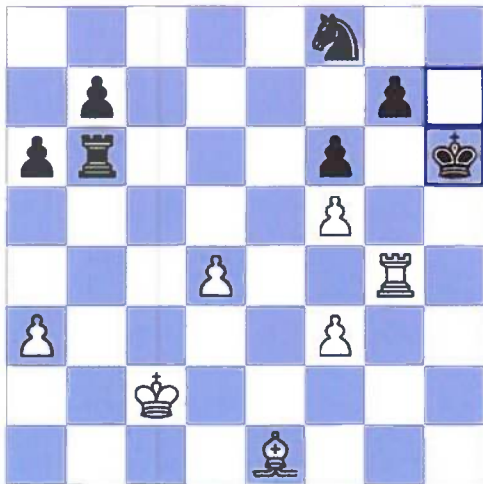
Forrige måned ble EM i lagsjakk arrangert i Reykjavik på Island. *Vent litt*, tenker du kanskje, *sjakk er vel ikke en lagsport?* Det er for så vidt riktig. Når man spiller sjakk, er det en selv som er ansvarlig for hva som skjer i ens eget parti. Det man gjør, er at flere spillere (vanligvis fire eller seks) spiller hvert sitt parti mot en spiller på motstanderlaget. Når alle partiene er over, legges poengene sammen, og det laget med flest poeng har vunnet matchen.

Disse momentene gjør at lagsjakk har en helt annen atmosfære rundt seg enn det individuell sjakk har. Mange spiller litt tryggere og mer reservert enn de vanligvis gjør, siden et eventuelt tap ikke bare vil gå ut over en selv, men over hele laget. Man følger også hele tiden med på de andre partiene. Hvis en av medspillerne dine står til tap, må du eller en av lagkameratene dine forsøke å gjøre opp for det. Ser du en evigsjakk på brettet, eller

tilbyr motspilleren din remis? Da er stillingen i matchen noen ganger like viktig som stillingen på brettet for avgjørelsen om å ta remis eller spille videre.

Ofta er det slik at utfallet av en match avhenger av det siste partiet som blir ferdig. Hvis du spiller det eneste gjenstående partiet i matchen, og laget ditt leder 2-1, holder det med remis for å sikre seieren i matchen. Samtidig er tap og remis akkurat like verdiløse for motspilleren, og vedkommende har dermed ingenting å tape, og kan satse alt. I andre runde av EM i lagsjakk var Norge i denne situasjonen mot Litauen. Jon Ludvig Hammer og Frode Urkedal hadde begge levert varene ved å vinne med hvit på bord 1 og 3, mens Johan Salomon hadde blitt nedspilt på bord 4. Med det var utfallet av matchen opp til andrebordsspiller Aryan Tari, som på det tidspunktet hadde et vanskelig sluttspill på brettet:

Tomas Laurusas - Aryan Tari

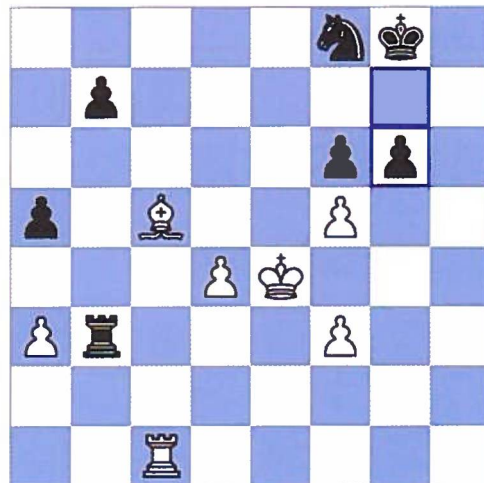

Etter en taktisk slagveksling har vi kommet inn i et sluttspill der hvit har en klar fordel. Hvit har en fribonde på d4, kongen er bedre plassert og løperen er nok bedre enn springeren i denne stillingen.

38. Kd3 Tb3+ 39. Ke4 Kb7

Legg merke til hvor kongene står. I sluttspillet går kongen fra å være et angrepsmål til å bli en viktig angrepsbrikke, og mens den hvite kongen er aktiv midt på brettet, står den sorte kongen bortgjemt i et hjørne.

40. Lb4 Kg8 41. Tg1 a5 42. Ld6 Tb6 43. Lc5 Tb3 44. Tc1 g6!?

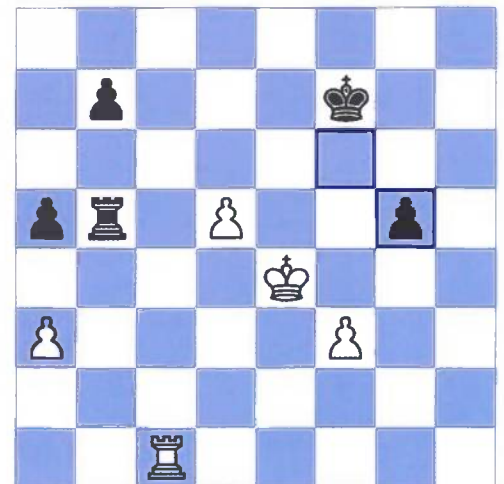

En aktiv og sterk idé. Trekket er kanskje ikke det objektivt beste, men skaper motspill og sjanser. Sort kan ikke sitte stille og la hvitspilleren gjøre som han vil.

45. Ld6 gxf5+ 46. Kxf5 Tb6 47. Lf4? Se6! Det siste trekket til hvit tillot sort å aktivisere springeren, og nå ser ikke ting så forferdelig ille ut. Først og fremst truer sort å bytte springeren mot løperen, og tårn-

sluttspillet gir sort gode remissjanser. Hvit velger i stedet å beholde løperen, men det re lar sort få kongen litt mer i spill.

48. Le3 Kf7 49. d5 Tb5 50. Ke4 Sg5+ 51. Lxg5 fxc5

Dermed kom løperen og springeren likevel av brettet, og nå har sort fått et tårnsluttspill med likt materiell. Herfra skal stillingen være ganske grei å holde til remis for en spiller av Taris kaliber.

CRADE METAL D-EX-FRANCE

2015 has so far been a pretty tragic year for the former kingdom of France. There's no need to mention which events in particular, as everyone with a brain and an internet-connection know exactly what happened. Interestingly enough, probably in part due to the extremely morose national feeling, 2015 has also been a very fertile year for the French Black metal scene, with several high-profile bands releasing albums. These four albums sum up France anno 2015 better than any news program, so open up your ears and head towards the filthy *Crade Metal d'ex-France* ('*Filthy Metal of once-France*')

TEXT and BACKGROUND ILLUSTRATION: Lyonel Perabo

SALE FREUX

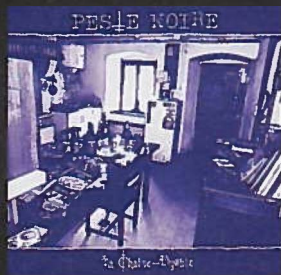
"Crèveœur"
France d'Oil Productions
Digipack CD
Hit-Single: "Octobre"

Led by the beautiful loser/lunatic/alcoholic Dunkel, SALE FREUX managed to create quite a stir in 2012 with their almost lustrous "L'Éxil" album produced by none else than Famine of PESTE NOIRE. Three years later, the temporary maddening euphoria of days past is gone for good, and the duo (Charlène on drums and Dunkel on everything else) is back for a much darker and rawer opus revolving even more so around themes of lost, death and despair. While the album as a whole is much less varied and experimental than its predecessor, "Crèveœur" distinguishes itself through its harrowing atmosphere and the violent melodies that spice its bleak songs with sorrow and utter desolation. A true underground middle-finger to life, no less.

PESTE NOIRE

"La Chaise-Dyable"
La Mesnie Herlequin
Digipack CD
Hit-Single: "À la Chaise-Dyable"

Famine, the uncontested leader of France's Black metal scene (if not quite of France -yet-) has always done whatever the Hell he wanted with his PESTE NOIRE project. Still assisted in his purulent musical quest by Audrey (female vocals) and Ardraos (drums and accordion) Famine ditched the somewhat theatrical style of his previous eponymous opus for a more coherent and especially more comprehensive sound. Endowed with an alluring clandestine atmosphere, the band welcomes back a renewed Metallic savagery while at the same time delving deeper into the realms of obscure Folk, Punk, and Rock experimentations of their 2009 masterpiece "Ballade cuntre lo Anemi francor". Halfway between True Black Metal and downcast *Chanson Française*, "La Chaise Dyable" paints a beautifully bleak portrait of a nation that slowly withers away.

AUTARCIE

"Retour en Crasse"
Dernier Bastion
Jewel-Case CD
Hit-Single: "Crade Metal d'ex-France"

On their 2013's "Groupuscule" LP (which your servitor -shame on him- hasn't listened to yet) AUTARCIE, the relentless and fierce defenders of France's distinctive Black Metal identity allegedly tweaked their otherwise rather dramatic and muddy sound for a 'punchier' approach, driven by a newly acquired drum-machine. This 'new' sound is definitely showcased on "Retour en Crasse" which is potentially the band's most traditional Black Metal album to date. On the other hand, it simultaneously takes some welcomed catchy cues from later-days PESTE NOIRE. Lyrically, this album neatly balances the hateful and misanthropic aspects of the writings of AUTARCIE's mastermind Nokturn who seemingly cannot stand the modern, urban reality of contemporary France. Who needs psychoanalysis when you have Black Metal?

TÛMEUR

"Sédition"
Les Créations Clandestines
Pro-Tape
Hit-Single: "Oradour"

Created by Éclat Cadavereux, who also drums and sings in HUMUS (featuring Dunkel of SALE FREUX), TÛMEUR takes an extremist approach to Black Metal that will spellbind the amateurs of harsh and derelict musical art. Don't expect to find anything on "Sédition" but constant raw riffing and raspy, demonic shrieks. Taking on a surprising (at least for the genre) anti-Nazi lyrical concept, TÛMEUR spews disdain for individuals who lease their conscience and wallow in mediocrity. Compared to their previous album "Gangrene", "Sédition" has a (somewhat) clearer sound and sharper, melodic lead guitars that contrast with Blazebirth Hall-like endless droning parts. The youngest project featured in this issue, TÛMEUR clearly possesses the abilities to develop a truly unique and engaging musical and conceptual identity.

SENDEPLAN HØSTEN 2015

ONSDAG:

18.00-19.00

KAFFE & FUZZ

STEIN I GLASSHUS

TORSDAG:

10.00-12.00

16.30-17.30

MORGENSHOWET

PSYKT KORREKT

FREDAG:

AMATØRBIBLIOTEKET

ARTIST: Jadudah
ALBUM: Strangers
RECORD LABEL: Black Sea Music
RATING: 5/6

Confession of a desperate soul

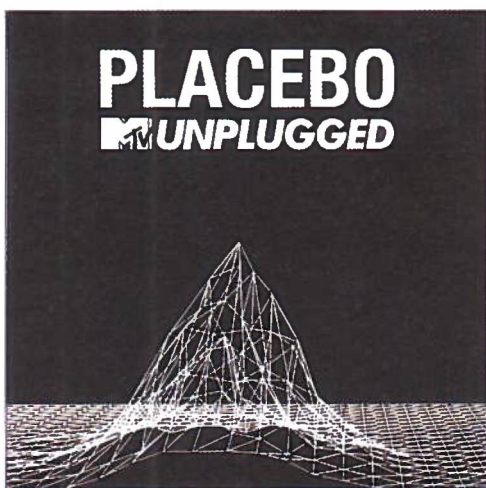
TEXT: Yeonwoo Baik

“Strangers” is Jadudah’s first official album, though this does not mean they are inexperienced. This Tromsø-based band have performed concerts all over Norway for the last couple of years, and thus their debut album has been joyfully embraced by those who know the band.

“And We Fall” is definitely a successful opening song, with its suspicious tension in the beginning soon followed by explosions of energy. It seems as if the song is transmitting a message that the album will not let the listeners’ mind float elsewhere, even for a moment, from beginning to end. Then the atmosphere enters a calmer phase with “Choice”, which exhibits a tasty combination of medium-tempo verses and a drowsy ‘letting go’-like chorus. After “Dandelion”, a gift of sweet sorrow, we

meet “Catherine”, a melancholic labyrinth of her voice and image. We dance our last dance to the sensual keyboard sounds of “Black Sea” and then embark on a journey through a messy mind and an entangled dream, with “Love You (When You’re a Mess)”. Desperation explodes through the strong sounds of “Kaputo”, before we feel as if there is no way out from the barren ground of “WTDL”. The album comes to an end with “One Last Song”, a melancholic finale.

“Strangers” is energetic, melancholic, colourful and tasty. The straightforward sounds of electric instruments in combination with the vocalist’s voice, all add to the sentiment of honesty. It is a ‘love-aholic’s’ desperation wrapped in sensuousness, a map drawn by a soul of uncertainty.

ARTIST: Placebo
ALBUM: MTV Unplugged
RECORD LABEL: Universal Music
RATING: 5/6

Good things come to those who wait

TEXT: Stefanie Singh

It took Placebo seven albums, numerous hit singles and a total of 21 years of band history before they got their own “MTV Unplugged” session. In other words, it was long overdue. At the same time, it was worth the wait. Placebo - currently consisting of Brian Molko (vocals & guitar) and Stefan Olsdal (bass & guitar) - held their acoustic concert on August 19th 2015 in London, the city in which the band was founded in 1994.

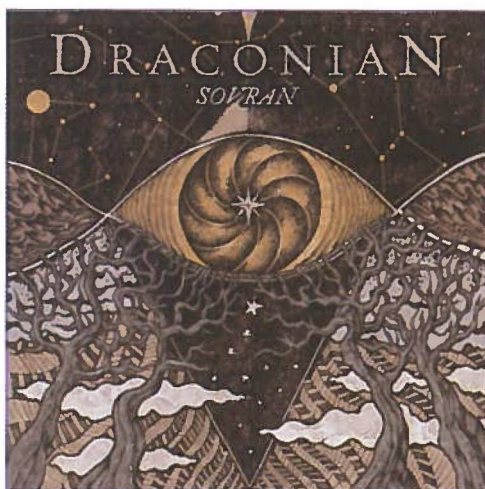
Despite what’s expected, “MTV Unplugged” is not an occasion where well-known Placebo hits are simply converted into similar acoustic versions. Some compositions are almost entirely reinterpreted, “Every You Every Me” (the rock track prominently featured on the soundtrack of the movie “Cruel Intentions” in 1999) first and foremost. Unfortunately, it’s this very reinterpretation that turns out to be one of the weakest songs on the album. The in-

toxicating rock track has been turned into a melancholic duet with the Dane Majke Voss Romme, aka Broken Twin, and hence loses its original attitude and soul.

The rest of the disc, however, is convincing. “For What It’s Worth”, “Post Blue”, “The Bitter End” and the Pixies cover “Where Is My Mind?” lose nothing of their original energy when performed acoustically. “Hold On To Me” and “Bosco” even manage to outperform their strong original versions, not least thanks to the string orchestra and the piano.

One can almost feel the magic that must have been in the air during the recordings of this “MTV Unplugged” concert, and since Placebo unite various rock genres in their music, many rock music listeners might be pleased to find this disc under their tree this Christmas.

ARTIST: Draconian
ALBUM: Sovran
RECORD LABEL: Napalm Records
RATING: 5/6

The grey garden of withering roses

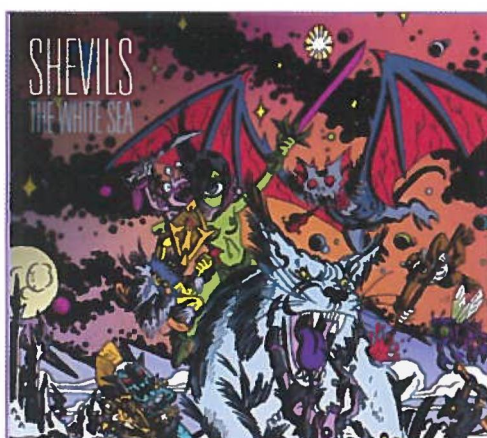
TEXT: Yeonwoo Baik

A noticeable, yet not too dramatic, change in the musical style of Draconian was evident when they moved on from their second album "Arcane Rain Fell" to their third: "Turning Season Within". Their sound became much stronger and the dry atmosphere gave way to a degree of dampness. To those who missed the old style of Draconian - congratulations!

The atmosphere of "Sovran" feels more like the old style than the recent one, nonetheless it is still quite different from any other Draconian album released so far. If I had to draw a comparison between this album and another, I would suggest that the compilation album "The Burning Halo" resembles "Sovran" most. Considering "The Burning Halo" comprised remade versions of songs produced before Draconian released their official debut album, it can be assumed that the band actually tried to pursue their old style through this album.

The first track, "Heavy Lies the Crown", might not be considered a strong opening song, but it softly invites the listeners in, foreshadowing the general atmosphere of the album. The tension increases with the next track "The Wretched Tide" and explodes in the subsequent "Pale Tortured Blue", with Heike's cry piercing through the air. Though the next three tracks feel quite languid and exhausting after this explosion, the angst again arises and seizes the air with "Dishearten". The most sentimental song of the album, "Rivers Between Us", follows before the album comes to an end with "The Marriage of Attaris", a song of fatigue.

"Sovran" by far presents us with the most depressing sound of all the Draconian albums. It is dry, it is bottomless, it is bleak. The new vocalist Heike Langhans' voice feels somewhat sharper and fragile than Lisa's, so it works well with the dryness and sense of desperation of this album. So, come into this grey garden and pick the withering roses.

ARTIST: Shevils
ALBUM: The White Sea
RECORD LABEL: Self-released
RATING: 2/6

Shevils Ain't Evil

TEXT: Lyonel Perabo

"The White Sea" is the third full-length of the Oslo-based hardcore act SHEVILS. The current album immediately follows their "Lost in Tartarus" LP released in 2013 which was, just like "The White Sea", self-released on Vinyl. This brand new album consists of 10 rather short Hardcore tracks that, overall, leave much to be desired.

While SHEVILS' sound is quite dynamic, and packed to brim with quite technical and well-crafted parts, listening to this album I couldn't help but feel that the band was way too musically reasonable for their own good. The album suffers from an overall sluggish pace and rather thin string-work. Cranking up the overall pace of their songs would have helped bringing in a much needed sense of urgency that is unfortunately almost entirely absent on this record.

Sure, these songs are well-written and 'work' as rocking tracks but sadly lack either the heaviness or the melody that make so many Hardcore-Punk albums awesome. At times I felt like I was listening to Stonegard or Dunderbeist, which is the polar opposite of what I'm looking for in any kind of Hardcore LP.

The one key thing "The White Sea" lacks, in my humble opinion, is pathos. I feel like the band played it too safe. There are some pretty clever musical ideas here and there ("Wordsmiths", "Fireflies") and the vocals are particularly apt, but those could have been expanded and made more effective by actually going all out, something that sadly only really happens on one song on the album, the emotionally and melodically powerful "When Will I See You Again?" which beautifully demonstrates how the whole album could have been, had the band aimed for something a bit less casual.

Fallout 4: I don't want to set the world on fire

In June 2015 Bethesda Softworks announced the production of one of the most anticipated video games ever. For the last six months, the hype surrounding *Fallout 4* has been very strong, with the gaming community waiting for more than five years to play this game. Now, on the 10th of November 2015 – it's finally real!

First, a few words about the context of the game. 'Fallout' is an old video game license, initially developed by Black Isles Studio and originally released in 1997. It became the first well known post-apocalyptic role-playing game (RPG) for the gaming community (though there were other similar games before - with limited success - such as 1988's 'Wasteland'). One year later, in 1998, 'Fallout 2' came out and was soon recognized as one of the most awesome RPGs ever. After this, Black Isles studio invested their efforts in other RPGs like the 'Baldur's Gate Saga'. The studio closed in 2003. 5 years later, Bethesda - who retained the license - announced the return of the series with 'Fallout 3'. The whole gaming community was greatly pleased but unfortunately it was not as successful as expected. To compensate for this small disappointment, and to make players wait for a potential fourth installment in 2010, the creators of *Fallout 2* participated in the development of 'Fallout: New Vegas'. Finally, in June 2015, Bethesda surprised everyone with the announcement of 'Fallout 4'.

The story takes place in the city of Boston. The year is 2077.

Your character is at home with his family on a typical sunny day. Suddenly, while you are taking care of your child, your personal robot requests you come and watch the news on the TV. The United States of America is under attack after the launch of a series of nuclear bombs over the country. Soldiers are coming to your door to take you into a shelter next to your neighborhood. You have been chosen for Shelter 111, created by Vault-Tec Enterprises.

Just before entering the refuge, a bomb falls near your location. Everybody is in shock, but a scientist tells you that everything will be fine from now on since you are "safe" in the shelter. Indeed, they put you and the rest

of your family in cryostasis. Many years later, a man comes into the shelter to defrost your significant other and your baby. He takes the baby and kills your companion, speaking few words to you and returning you to your state of cryostasis.

Ten years later, a malfunction in the bomb shelter lets you out of this state. You finally manage to get out and try to find your child, whilst also seeking answers as why you were frozen in this shelter in the first place.

The game starts here.

You are out of the shelter and everything is destroyed. You quickly learn that you have been frozen for more than 210 years and a lot of things have changed. Time to try and survive in a world of desolation.

Over the years, *Fallout* has undergone a lot of changes in graphics, gameplay and even story-line. Bethesda made these choices to make the game more accessible, since previous games were very mature and violent. For instance, there used to be a notion of karma for your character, where being good or bad influenced the storyline. In *Fallout 4*, the developers seem to guide you on the right path.

However, keeping the story in mind, how can you be a 'bad' person when your main goal is simply to find your child? It seems the notion of karma has disappeared from the game. You still have freedom to make choices, but there is no impact on the story or on the behavior of other people towards you.

One of the most interesting parts of *Fallout* is the notion of difference. The residents of the wasteland are all very distinct, with some simply trying to survive and asking you for help, whilst others hide because they are highly radioactive and several groups want them dead because "they are no longer human". Others want power over the weak. These issues are similar to real problems in modern society. Most of your quests centre on how you will handle these contrasting characters and whether or not you will choose to help these people. *Fallout 4* is all about choices, and that is the real purpose of a good RPG.

So if you like to have the feeling of freedom of action while you are playing a video game, I highly recommend that you give *Fallout 4* a chance. It is a unique gaming adventure that you can experience in an incredible number of ways.

TEXT and PHOTO: Luca Gulino

GAME REVIEW

012
293

HE NAMED ME - MALALA

Filmen er en vellklippet dokumentar med enkle animerte scener, og i seg selv en glimrende måte å bli bedre kjent med verdens yngste fredsprisvinner. Jenta som heller vil leve en dag som en løve, enn resten av livet sitt som slave.

I dokumentaren HE NAMED ME MALALA får vi et nært innblikk i livet til den ekstraordinære og modige jenta, Malala Yousafzai. Vi blir servert forhistorien til den fatale hendelsen, som såret henne alvorlig og fikk henne til å trosse døden, Talibans angrep på en pakistansk skolejente som uttalte seg om jenter rett til utdanning. Som seere blir vi tatt med på en reise fra opprinnelsen til navnet hun fikk tildelt av sin far, til hennes liv i dag som historiens yngste fredsprisvinner og til den nåværende hverdagen som flittig student.

Ærlig og intimt portrett

Filmen fremstår som et ærlig og intimt portrett av Malala, en usedvanlig modig jente som ble skutt og forsøkt henrettet på vei hjem fra skolen i Pakistan. Sammen med sin far var hun blitt ut-

pekt som fiende av Islam, dette av Taliban og gjennom høyttalerne til moskéen i dalen hun var oppvokst, hvor stemmen til Radio Mulla var blitt rådende og endte opp med daglig å lese opp navnet på de han mente var syndige mot Islam. Angrepet på Malala, den modige unge skolejenta, utløste et skred av internasjonal solidaritet, og støttespillere over hele verden markerte sin støtte til henne og saken hun kjemper for. Jenta som på et mirakuløst vis overlevde ugjerningen til Taliban er i dag en ledende forkjemper for jenters rett til utdanning verden over, samtidig som hun har opprettet sitt eget fond, Malala Fund, for å kjempe den viktige kampen videre.

Bak denne unike dokumentaren står den Oscar-vinnende dokumentarfilmskaperen, Davis Guggenheim, kjent for

Inconvenient Truth, og WAITING FOR «SUPERMAN». I dokumentaren viser han seerne hvordan Malala og hennes far, Ziauddin, på en måte er to kropper i samme sjel, og hvordan hennes nære forhold til sin far og familie har motivert og inspirert henne til å kjempe for utdanning for jenter over hele verden og for sine meninger og rettigheter.

Filmen gir oss et innblikk i hvordan hverdagen med Taliban opplevdes, og hvordan denne utrolig tøffe jenta og pappaen hennes nektet å la maktsyke religiøse ledere krenke deres mening og rett til utdanning. Ikke minst viser filmen til behovet for utdanning av jenter, slik at de for fremtiden kan bli uavhengige kvinner, med rett til egen mening, istedenfor analfabeter uten tilgang til informasjon.

TEKST: Lene Oline Sedolfsen

FILM ANMELDELSE

The Hunger Games; Mockingjay Part II

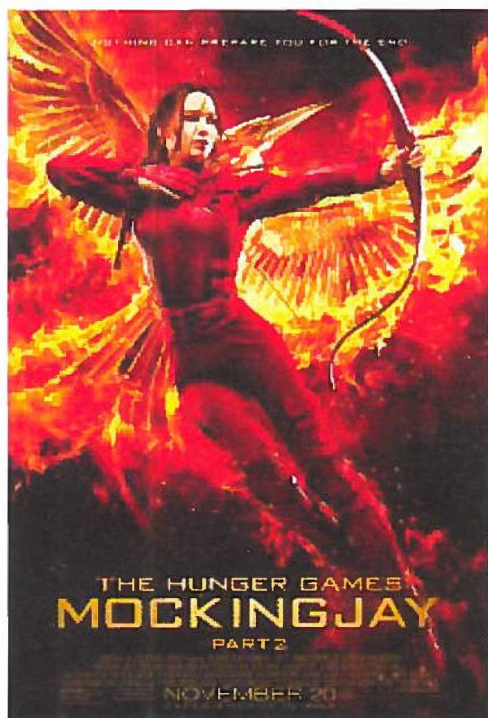
REGISSØR: Francis Lawrence

UTGIVELSE: November 18, 2015

RATING: 10/10

TEKST: Maria Zaikova

The Hunger Games er et fenomen som har tatt verden med storm siden utgivelsen av den første filmen i 2012. Nå har den siste

filmen i franchiset blitt utgitt og forventningene rundt filmen er skyhøye, og den skuffer ikke. Jennifer Lawrence, og ikke minst Philip Seymour Hoffman – i hans siste film – ender «Hunger Games»-trilogien med et spenningsfylt, elektrisk «showdown».

Hvem kunne noensinne trodd at en science-fiction-serie skulle bli Philip Seymour Hoffmans siste film før hans død? Men det er noe med Hunger Games og Hoffman som bare passer sammen, og dette filmen var en passende avslutning på hans strålende karriere. Og det faktum at det er hans siste film gjør filmen enda bedre. Den nylig avdøde skuespiller er blant de første man ser i filmen. Han spiller den Machiavelli-lignende karakteren Plutarch Heavensbee, som i filmen blir de facto «behandlaren» til Katniss Everdeen, opprørets stadig mer usikre og forsiktige poster-jente.

«It's so frustrating when she goes rogue,» er hans replikk når Katniss sniker seg ut av opprørets base for å fortsette kampen mot President Snow. Men han sier det med et så lurt

smil, som bare Hoffman kan og gjør historien enda mer spenningsfylt, mystisk og får en til å stille spørsmål om alt en trodde en visste om serien.

En av de sterkeste sidene ved filmene er at det heltinnen ikke er «The chosen one», skjebnebestemt til å redde verden. Katniss kjemper stadig mot skjebnen, først ved å melde seg som frivillig til spillene for å redde søsteren, som er begynnelsen på hele historien og senere ved å motvillig være ikonet for opprøret mot hovedstaden. Katniss spiller motvillig med, håpefull om at det kommer til å bringe henne nærmere hennes erkefiende president Snow. Det siste møte mellom Katniss og Snow, understreket med de kalde blikkene til Snow, som bare Donald Sutherland hadde klart å levere, gir en overraskende avslutning, som ingen hadde klart å forutse i begynnelsen av denne filmen eller historien.

Alt i alt er The Hunger Games; Mockingjay Part II en verdig, imponerende avslutning på en trilogi som har fortjent den berømmelsen og suksessen den har fått.

Bridge of Spies

DIRECTOR: Steven Spielberg

RELEASE: October 4th, 2015

RATING: 9/10

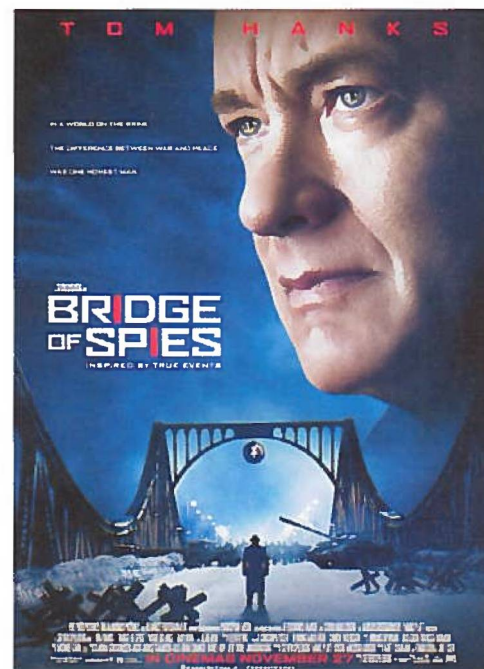
TEKST: Sophie Scotter

Tom Hanks captivates with every single role he plays. His incredible versatility and charisma do justice to each of his characters, making him a true gem in the film industry. Hanks stole our hearts in 'Forrest Gump', 'Castaway' and 'Sleepless in Seattle' to name but a few – whilst his recent foray into the hostile world of Somali pirates created for the emotionally exhilarating epic that was 'Captain Phillips'. His most recent project, 'Bridge of Spies', was no exception.

Set in the midst of the Cold War, Hanks tells the true story of unassuming ex-lawyer James Donovan, and his embroilment in the defence and trial of a suspected Soviet spy (Mark Rylance). With a distinct lack of violence, but an utterly gripping storyline, Spielberg gives a subtle yet sufficient insight into the intricacies of negotiation in Cold War Ger-

many, whilst at the same time forging a perfect contrast between life in leafy, suburban America and war-torn, wintery Berlin.

Though he fits seamlessly into each role, Hanks has a unique ability to appear as the perfect synergy of all of the characters he has played previously. His professionalism always outs, and I think this contributed to his brilliant relationship with Rylance throughout the film. The respect between these two gentlemen was refreshing, yet the air of suspicion we expect in tales of espionage was still delicately threaded throughout the plot. Together, Spielberg and Hanks show us the power of non-prejudice relationships in a world consumed by propaganda. 'Bridge of Spies' is a perfect illustration of how understanding between two ordinary men can bridge social and idealistic boundaries.

Juleribbe

MATSPALTE

TEKST OG FOTO: Alina Kharitonova

Julen er rett rundt hjørnet og det er på tide å tenke på hva som skal serveres på bordet. Norges favoritt er den tradisjonelle «Juleribben». Den enkleste måten å smake på kvalitetsribbe er å melde seg på julebord og få andre til å servere det til deg. Men de som vil utfordre seg og lage det selv, kommer til å ha nytte av denne oppskriften.

Ingredienser:

- ◊ 500g tynnribbe per person
- ◊ 1 stor løk
- ◊ 1 fennikel
- ◊ Salt og pepper
- ◊ 5 dl vann

Tilbehør:

- ◊ Poteter

Slik gjør du:

1 Skjær gjennom svoren og litt ned i fettene med en skarp, spiss kniv. Gni ribba godt inn med salt og pepper, gjerne en dag før steking. Dekk ribba med aluminiumsfolie og sett den kjølig.

2 Sett stekeovnen på 230 °C. Legg ribba i langpanne med svoren opp. Putt en asjett under, slik at ribba er litt høyere på midten. Det er viktig at ribba er like høy på begge sider for å få et jevnt og pent stekeresultat.

3 Skjær løk og fennikel i store båter og legg i langpanne.

4 Hell over vann og dekk langpannen med aluminiumsfolie. Sett den foliekledd langpannen med ribba og vannet

midt i den forvarmede ovnen i ca. 45 minutter. Nå blaser ribba seg litt opp, og svoren sprekker.

5 Fjern folien (la asjetten ligge) og reduser ovnens temperatur ned til ca. 200 °C. Sett langpannen tilbake midt i ovnen og la ribba steke videre i ca. 1,5 time.

6 La ribba hvile i ca. 20 minutter slik at kjøttkraften setter seg, og du får en saftig og god ribbe.

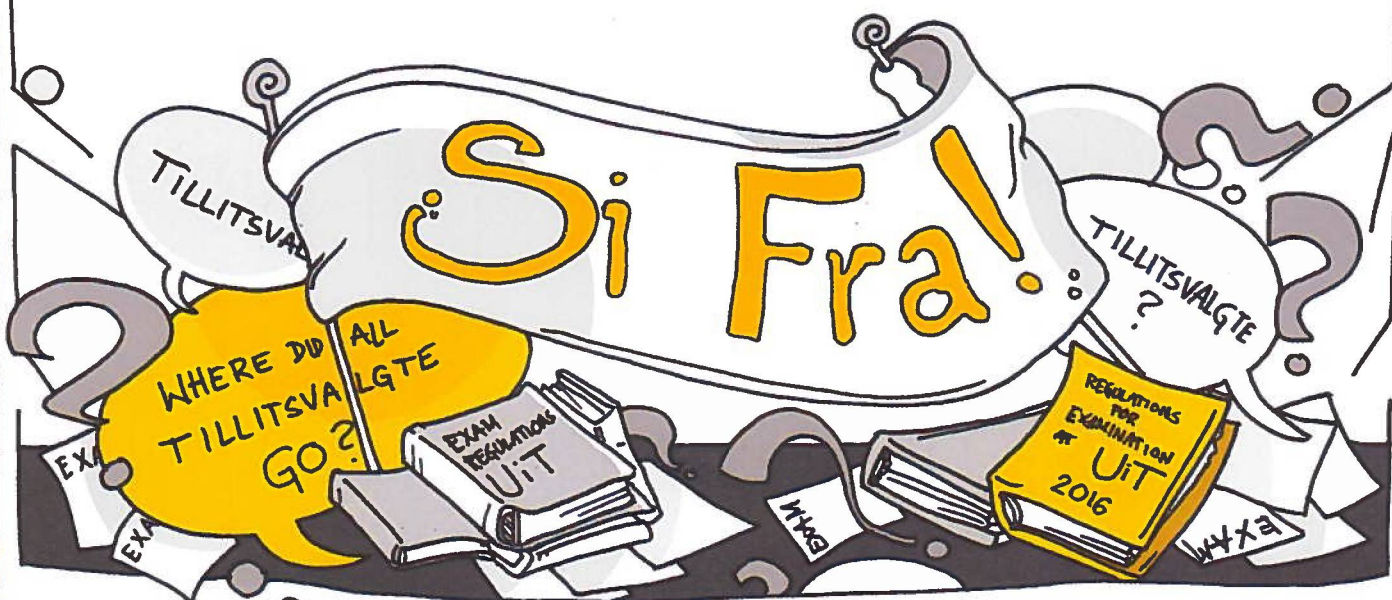
7 Kok potetene møre i 20-30 minutter.

8 Ta opp fennikel- og løkbåter og server sammen med poteter.

WHAT THE STUDENTOMBUD HAS DONE IN DECEMBER AKA X-MAS FEVER

Illustrasjon: Mat Mot

Utroscope

Aries: The year 2015 is almost over and this means you are going to have 366 days of new opportunities. Opportunities to fail your New Year resolution.

Cancer: The news are that the year is gonna be New. And you are old. Yes, I mean it. Get used to it.

Taurus: I have some good news for you. The dark period will soon be over. Oh, wait. I meant the Polar Night period, but stars didn't promise your life will get better.

Leo: You will be a star at Julebord this month. And your colleagues will not hesitate to film your drunk failings and falling.

Gemini: This month you will become more visible in someone's life. I mean you will literally become more visible because of gaining weight.

Virgo: The chances of you buying a cool outfit for New Year's eve is high. The chance of someone appearing in the same dress at same time is even higher.

Illustrasjon: Mat Mot

Tekst: Anastasia Ivanovna Zaytseva, Illustrasjon: Boyka Todorova, Kolorist: Kisrael Elementum

Libra: Oh gosh, you gonna be on fire! I mean be aware of candles around, you might get burned.

Scorpio: This month you will hear how beautiful you are. But only from your mom. Hahaha.

Sagittarius: This month you will enjoy your life as if it was the last day on the Earth. You will enjoy it a couple of days. And then, you will survive the rest of month with no money left.

Capricorn: If you think that everybody hates you this month, you are wrong. Because not everybody has met you yet.

Aquarius: Congratulations! You have succeeded in getting your first cat. Now you lack only 39 Fluffies and Missies in order to get the title of the Strong Independent Woman. The stars show that the chances of you getting this title in 2016 are high.

Pisces: Feel yourself being fish thrown out to land? Well, technically, your sign is fishy and you are out of the sea. So get used to it.

FOTO: Olga Shavrina

FOTO: Kasia Mikolajewska

FOTO: Olga Shavrina

FOTO: Olga Shavrina

FOTO: Olga Shavrina

FOTO: Olga Shavrina

FOTO: Enrico Tedeschi

Dette kunne vært din annonse.

Ta kontakt og finn ut om vårt annonsetilbud.

redaksjon@utropia.no